

2023/2122

18.10.2023

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/2122,

annettu 12 päivänä lokakuuta 2023,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan ja 30 f artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiiviä 2003/87/EY on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä (EU) 2023/958 ⁽²⁾ ja (EU) 2023/959 ⁽³⁾, minkä vuoksi komission täytäntöönpanoasetusta (EU) 2018/2066 ⁽⁴⁾ olisi tarkistettava siten, että siihen sisällytetään yhdyskuntajätteen polttolaitoksiin sovellettavat säännöt ja täsmennetään sääntöjä, jotka koskevat biomassaa ja biokaasua sekä karbonaatti- ja muista kuin karbonaattimateriaaleista aiheutuvien prosessipäästöjen tarkkailua. Ilmailua koskevat säännöt olisi tarkistettava. Muutoksella otetaan käyttöön myös erillinen mutta rinnakkainen sellaisiin polttoaineisiin sovellettava päästökauppajärjestelmä, joita käytetään polttoon rakennusten, tieliikenteen ja muilla kuin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvien teollisuuden toimintojen toimialoilla, jäljempänä 'rakennukset, tieliikenne ja muut toimialat'. Kyseisten toimialojen päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat uudet säännökset ja liitteet olisi lisättävä, ja voimassa olevia päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevia sääntöjä ja säännöksiä olisi vastaavasti muutettava.
- (2) Olisi lisättävä uusia määritelmiä, jotka vastaavat direktiivin 2003/87/EY muutoksia, kuten tarkkailu- ja raportointisääntöjen ulottamista koskemaan uusia toimialoja.
- (3) Direktiivin 18 artiklassa vahvistetun ajan tasalle saatetun kiinteän viitehinnan avulla hyötyjen arvioitu arvo saadaan aiempaa paremmin vastaamaan yleistä hiilen hintaa. Kiinteän hinnan säilyttämisellä pyritään luomaan oikeusvarmuutta ja vähentämään tarkkailusuunnitelman tiuhaan toistuvista muutoksista aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.
- (4) On tarpeen vahvistaa uusia sääntöjä, jotka koskevat biomassaa ja biomassaosuuden määrittämistä, jotta voidaan säätää tarvittavista mukautuksista tapaan, jolla EU:n päästökauppajärjestelmässä sovelletaan biomassaa (myös biopolttoaineita, bionesteitä ja biomassapolttoaineita) koskevia kestävyyskriteerejä. Muita muutoksia olisi tehtävä nykyisten sääntöjen parantamiseksi ja niiden yhdenmukaistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ⁽⁵⁾ säännösten kanssa; asianomaiset ohjeasiakirjat on jo saatettu ajan tasalle.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/958, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ilmailun panoksesta unionin koko talouden laajuisen päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen asianmukaisesta toteuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 115).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/959, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun direktiivin 2003/87/EY ja markkinavakauseron perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ja sen toiminnasta annetun päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 134).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (5) Täytäntöönpanoasetusta (EU) 2018/2066 olisi edelleen parannettava säätämällä yksityiskohtaisesti biomassan käsittelystä ainetaseessa. Ainetasejärjestelmään tulevan hiilen biomassaosuus ei ole pelkästään hiilidioksidipäästöä, vaan lopputuotteeseen jää myös hiilen biomassaosuutta vastaava osuus hiilestä, mikä voi johtaa virheelliseen laskelmaan tuotoksen päästöistä.] Tällaisen tilanteen välttämiseksi toiminnanharjoittajan olisi aina annettava tiedot lähdevirtojen sisältämän hiilen biomassaosuudesta.
- (6) Maakaasuverkoissa, joiden väitetään sisältävän biokaasua, biokaasua sisältävän maakaasun biomassaosuus lasketaan ostokirjanpitoa käyttävällä tarkkailulähestymistavalla. Jos laitos käyttää mittaukseen perustuvaa menetelmää, on tarpeen soveltaa erityissääntöjä, jotta estetään biomassaosuuden mahdollinen kaksinkertainen laskenta. Tässä tapauksessa on aiheellista määrittää sekä fyysisesti toimitettu biokaasu että ostokirjanpitoon perustuva biokaasun määrä, ja laitoksen päästöjen raportoinnissa olisi käytettävä ainoastaan viimeksi mainittua määrää. Ostokirjanpidon lisäksi on toimitettava todisteet kestävyydestä direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan ja asianomaisten täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, jotta biokaasun päästöt voidaan järjestelmässä lukea nollassi. Uudet säännökset ovat tarpeen kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi.
- (7) Biomassaosuuden sisältämän hiilidioksidin määrittämisessä valitulla tarkkailumenetelmällä kiinteissä laitoksissa on todettu virheellisen tulkinnan riski, joten 48 artiklan 2 kohtaa on selkeytettävä väärinymmärrysten välttämiseksi.
- (8) Direktiivissä (EU) 2023/958 vahvistetaan periaate, jota noudatetaan kestävien lentopolttoaineiden liittämässä lennoista aiheutuviin päästöihin, jos lennot lähtevät sellaisilta lentoasemilta, joilla kestävää lentopolttoainetta ei voida fyysisesti määrittää tiettyyn lentoon kuuluvaksi. Tämän periaatteen mukaan direktiivin 2003/87/EY 3 c artiklan 6 kohdan nojalla varatut päästöoikeudet ovat saatavilla kyseisellä lentoasemalla tankattavia hyväksyttäviä lentopolttoaineita varten suhteessa niihin päästöihin, jotka aiheutuvat kyseiseltä lentoasemalta lähtevistä ilma-aluksen käyttäjän lennoista ja joiden osalta päästöoikeuksia on palautettava mainitun direktiivin 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Samaa periaatetta on siis asianmukaista soveltaa tarkkailu- ja raportointisääntöihin.
- (9) Ilma-aluksen käyttäjille olisi vahvistettava tarkoituksenmukaiset raportointisäännöt tukijärjestelmässä hyväksyttävien erityyppisten kestävien lentopolttoaineiden käyttöä varten. Tätä varten ei pitäisi perustaa erillistä raportointimekanismia, vaan se olisi hallinnollisen taakan vähentämiseksi katsottava sellaisia polttoaineita koskevan raportoinnin laajennukseksi, joiden päästökerroin on nolla.
- (10) Direktiivillä (EU) 2023/958 otettiin käyttöön ilma-aluksen käyttäjille maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevat tarkistetut säännöt. Yhteys tonnikilometritietoihin poistettiin. Näin ollen tonnikilometritietojen raportointisäännöt ovat vanhentuneet. Tämä on siis syytä ottaa huomioon ja muuttaa vastaavasti täytäntöönpanoasetusta (EU) 2018/2066.
- (11) Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön hyväksymän kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmän (CORSIA) raportointisäännöissä määrätään ilma-aluksen käyttäjien sisällyttämisestä järjestelmään tietyn raja-arvon yläpuolella. Raja-arvon laskennassa ei oteta huomioon sellaisten polttoaineiden mahdollista käyttöä, joiden päästökerroin on nolla. Siitä syystä on asianmukaista vahvistaa alustava päästökerroin yksinomaan sitä varten, että voidaan laatia laskelma sen ratkaisemiseksi, onko ilma-aluksen käyttäjät sisällytettävä CORSIA-järjestelmään. Tarkoituksena on helpottaa ilma-aluksen käyttäjien velvoitteita raportoida päästönsä jäsenvaltioille ja edelleen kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön sihteeristölle.
- (12) Raportointivaatimuksilla on keskeinen rooli lainsäädännön asianmukaisen seurannan ja täytäntöönpanon varmistamisessa. On kuitenkin tärkeää selkeyttää näitä vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa, että ne vastaavat tarkoitustaan, ja rajoittaa hallinnollista taakkaa.
- (13) Jotta voimassa olevia raportointivaatimuksia voidaan järjeistää ja samalla pitää päästökauppajärjestelmän tarkkailusääntöjen luotettavuus edelleen korkealla tasolla, on syytä pidentää kiinteiden laitosten ja ilma-aluksen käyttäjien tarkkailumenetelmien parantamista koskevien raporttien toimitusväliä.

- (14) Direktiivin (EU) 2023/959 mukaisesti uuden päästökauppajärjestelmän mukaisten päästöoikeuksien palauttaminen vuoden 2027 vuotuisista päästöistä alkaa vasta vuonna 2028. Päästöjen tarkkailu ja raportointi olisi kuitenkin aloitettava uudessa päästökauppajärjestelmässä 1 päivänä tammikuuta 2025. Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmää koskevat selkeät tarkkailu- ja raportointisäännöt olisi vahvistettava riittävän ajoissa etukäteen, jotta hallittu täytäntöönpano jäsenvaltioissa olisi helpompaa. Uutta järjestelmää varten on syytä vahvistaa asiaankuuluvat säännöt, jotta voidaan vähentää hallinnollista taakkaa, varmistaa yhdenmukaisuus tarkkailumenetelmien välillä ja hyödyntää voimassa olevasta kiinteitä laitoksia ja ilmailua koskevasta päästökauppajärjestelmästä saatuja kokemuksia.
- (15) Edellytykset, joiden perusteella henkilön katsotaan olevan polttoaineen loppukuluttaja, on välttämätöntä määritellä selkeästi, jotta voidaan välttää rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän mukaisten veloitteiden mahdollinen kiertäminen sen vuoksi, että säännelyjen yhteisöjen määritelmän ulkopuolelle on perusteettomasti suljettu henkilöitä, joilla on velvollisuus maksaa valmisteveroa energiatuotteista.
- (16) Polttoaineen määritelmän olisi uudessa päästökauppajärjestelmässä vastattava tarkoin neuvoston direktiivissä 2003/96/EY⁽⁶⁾ annettua määritelmää. Mainitussa direktiivissä esitetty polttoaineen määritelmä ei tällä hetkellä kata polttopuun ja puuhiilen (CN-koodit 4401 ja 4402) sekä turpeen (CN-koodi 2703) toimittamista, minkä vuoksi ne olisi vapautettava myös tämän asetuksen mukaisista tarkkailu- ja raportointivelvollisuuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tulevia lainsäädäntömuutoksia.
- (17) Useat niistä säännöistä, joita nykyisessä päästökauppajärjestelmässä sovelletaan toiminnanharjoittajiin ja ilma-aluksen käyttäjiin, olisi hallinnollisen tehokkuuden sekä tarkkailun ja raportoinnin yhdenmukaisuuden varmistamiseksi ulotettava koskemaan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen säänneltyjä yhteisöjä.
- (18) Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän tarkkailutietojen tarkkuuden taso olisi määritettävä tasohierarkiassa asetuksessa (EU) 2018/2066 vahvistetun määrittämistasolähestymistavan mukaisesti. Nykyisiä poikkeuksia määrittämistasojen vaatimuksiin olisi tietyin muutoksin sovellettava myös uudessa päästökauppajärjestelmässä, jotta vältetään se, että tarkkailu vaatisi säännellyiltä yhteisöiltä suhteettoman paljon työtä, ja varmistetaan samalla hyväksyttävä tarkkuustaso. Varsinkin tavan, jolla kohtuuttomat kustannukset määritetään uudessa päästökauppajärjestelmässä, olisi vastattava sitä tosiasiaa, että kyseessä ovat itsenäiset markkinat, joilla kaupankäynti aloitettaneen vuonna 2027. Siitä syystä onkin asianmukaista vahvistaa asiaankuuluvat säännöt ottamalla huomioon direktiivin 2003/87/EY säännökset, joiden tavoitteena on varmistaa järjestelmän sujuva käyttöönotto, ensimmäisten vuosien indeksoitu hintavakausmekanismi mukaan luettuna.
- (19) Tarkkailun tarkkuuden varmistavien sääntöjen tiukkuuden olisi oltava oikeassa suhteessa säännellyn yhteisön raportointien vuotuisen päästöjen määrään, jotta on mahdollista löytää tasapaino toisaalta hallinnollisen taakan minimoimisen ja toisaalta ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden varmistamisen välillä. On tarkoituksenmukaista kehittää nykyisessä päästökaupassa luotua säännelyjen yhteisöjen ja polttoainevirtojen luokittelua tekemällä siihen joitakin muutoksia, jotka johtuvat uuden järjestelmän kattaman toiminnan erityisluonteesta.
- (20) Olisi täsmennettävä laskentaan perustuvan menetelmän kaava ottamalla käyttöön uuden päästökauppajärjestelmän ominaisuuksia vastaavia muuttujia.
- (21) Uudessa päästökauppajärjestelmässä on tarpeen määrittää, poltetaanko kulutukseen luovutetun polttoaineen määrät toimialoilla, jotka kuuluvat uuden järjestelmän piiriin. Asianomaiset määrät olisi määritettävä soveltamisalakertoimen perusteella. Tilanteissa, joissa kulutukseen luovutetun polttoaineen määrät ilmaistaan eri mittayksiköinä, olisi käytettävä yksikön muuntokerrointa. Yksikön muuntokerroin käsittää tiheyden, tehollisen lämpöarvon ja muunnoksen bruttolämpöarvosta teholliseksi lämpöarvoksi.

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

- (22) Kulutukseen luovutetun polttoaineen määriin, laskentakertoimiin ja soveltamisalakertoimeen olisi voitava soveltaa eri määrittämistasoja polttoainetyypin ja vuotuisten päästöjen koon mukaan siten, että olisi mahdollista soveltaa alempia määrittämistasoja tällaisesta poikkeuksesta laaditun tyhjentävän perusteluettelon pohjalta. Soveltamisalakertoimen tapauksessa osa tarkkailumenetelmistä ei ehkä ole säänneltyjen yhteisöjen käytettävissä, joten on syytä laatia uusi poikkeus korkeimman määrittämistason käyttämisestä.
- (23) Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän on tarkoitus perustua direktiivillä 2003/96/EY ja neuvoston direktiivillä (EU) 2020/262⁽⁷⁾ luotuun valmisteveroja koskevaan säädöskehykseen. Sen vuoksi mainituilla toimialoilla olisi varmistettava synergia veroinfrastruktuurin kanssa ja sallittava yksinkertaiset ratkaisut tapauksissa, joissa merkitykselliset tiedot tai menetelmät hyväksytään verotustarkoituksiin. Jos sääntöjen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä johtaa siihen, että energiaverotus ja uusi päästökauppajärjestelmä koskevat samoja yhteisöjä ja energiatuotteita, pitäisi olla mahdollista soveltaa verosääntöjen mukaisia menetelmiä kulutukseen luovutettujen energiatuotteiden määrän määrittämiseksi määrittämistasojen vaatimuksista riippumatta. Koska kansalliset energiaverotusjärjestelmät ja niiden täytäntöönpano ovat eri jäsenvaltioissa huomattavan erilaisia, kunkin toimivaltaisen viranomaisen olisi lähetettävä komissiolle selvitys verotukseen liittyvien menetelmien soveltamisesta käytännössä ja epävarmuusasteista, jotka saattavat vaikuttaa päästöjen tarkkailun tarkkuuteen.
- (24) Jotta yksinkertaistaminen olisi mahdollista tapauksissa, joissa on saatavilla luotettavaa tietoa päästökertoimista ja erityisestä lämpöarvosta ja on kyse polttoaineesta, jota ei ole täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 mukaisesti luokiteltu kaupalliseksi peruspolttoaineeksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että kyseiseen polttoaineeseen sovelletaan oletusarvoja, kunhan se täyttää kriteerit, joita vaaditaan kaupallisilta peruspolttoaineilta, mutta kansallisella tai alueellisella tasolla. Kyseiset arvot on aiheellista toimittaa komission hyväksyttäväksi, jotta voidaan varmistaa koko unionissa käytettävien oletusarvojen yhdenmukaisuus ja polttoainetoimitusten alkuperässä ajan mittaan tapahtuvien muutosten huomioonottaminen.
- (25) Soveltamisalakertoimen määrittämismenetelmät olisi luokiteltava määrittämistasoihin, joissa otetaan huomioon tarkkailun luotettavuuden tason lisäksi mahdollinen petosriski, vaikutukset päästöoikeuksien lukumäärään koko unionissa ja luovutettujen polttoaineiden kuluttajille näille siirrettävistä kustannuksista aiheutuvat seuraukset. Menetelmiä, joissa on mahdollista määrittää ennalta (*ex ante*) polttoaineiden loppukäyttö eikä korvauksia myöhemmin tarvita, olisi direktiivin 2003/87/EY mukaisesti käytettävä mahdollisimman paljon. *Ex ante*-menetelmillä varmistetaan vähäisempi vaikutus säänneltyjen yhteisöjen maksuvalmiuteen ja vältetään kustannusten siirtäminen kuluttajille uuden päästökauppajärjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle, samoin kuin päästökaton mukauttaminen. *Ex ante*-menetelmien käyttö edistää myös synergioita ja vähentää hallinnollista taakkaa, sillä ehdotetut menetelmät käsittävät kattavan luettelon menetelmistä, joita käytetään myös verotustarkoituksiin.
- (26) Jos mikään muu menetelmä ei sovellu luovutetun polttoaineen loppukäytön määrittämiseen, pitäisi olla mahdollista käyttää oletusarvoa. Jotta vältetään tahattomat vaikutukset kuluttajille siirrettävien kustannusten tasossa, oletusarvojen, joiden arvo on alle 1, käytölle olisi asetettava ehtoja varsinkin sen jälkeen, kun kaupankäynti uudessa päästökauppajärjestelmässä aloitetaan vuonna 2027. Jos oletetaan, että kaikki luovutettu polttoaine on käytetty uuden päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvilla toimialoilla, olisi sallittava oletusarvon 1 käyttö yhdistettynä taloudelliseen kompensatioon yhteisöille, joiden ei oleteta kuuluvan järjestelmän piiriin. Jäsenvaltioiden ja säänneltyjen yhteisöjen olisi ajan myötä pyrittävä parantamaan menetelmiä, joita ne käyttävät määrittääkseen polttoaineiden loppukäytön, jotta voidaan varmistaa tarkkailun tarkkuus ja minimoida kustannusten siirrosta kuluttajille mahdollisesti aiheutuvat seuraukset, joita voi liittyä päästökaupan alkuun vuonna 2027.
- (27) Kunkin jäsenvaltion olisi voitava määrätä, että tietyn tyyppiseen polttoainevirtaan tai tietyllä valtion alueeseen kuuluvalla alueella on käytettävä tiettyä menetelmää tai oletusarvoa, jotta voidaan vähentää hallinnollista taakkaa ja varmistaa soveltamisalakertoimen määrittämiseen käytettävien menetelmien yhdenmukaisuus. Päätökset, joissa määrätään käyttämään oletusarvoja, olisi kuitenkin annettava komission hyväksyttäväksi, jotta varmistetaan menetelmien asianmukainen yhdenmukaistamisen taso jäsenvaltioiden välillä sekä tarkkailun tarkkuuden ja kustannusvaikutusten tasapaino.

(7) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).

- (28) Biomassaan sovellettavat säännöt olisi ulotettava koskemaan säänneltyjä yhteisöjä, jotta varmistetaan ennakoitava ja nykyiseen päästökauppajärjestelmään nähden johdonmukainen raportointi. Olisi mukauduttava kestävyyskriteerejä koskevaan voimassa olevaan lainsäädäntöön, joka on vahvistettu direktiivissä (EU) 2018/2001, ja olisi vältettävä biokaasua käyttäviin pieniin energiantuottajiin ja pieniin biokaasun tuottajiin kohdistuvaa tarpeetonta hallinnollista taakkaa. Sen vuoksi olisi otettava huomioon mainitun direktiivin 29 artiklan 1 kohdassa vahvistetut raja-arvot. Komissio voi antaa asiaa koskevia ohjeita.
- (29) Direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 8 kohdassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä säännellyille yhteisöille, joiden vuotuiset päästöt ovat alle 1 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia. Tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi tällaisissa tapauksissa yksinkertaistuksia olisi sallittava yhteisöille, jotka katsotaan säännellyiksi yhteisöiksi ja joiden päästöt ovat vähäisiä.
- (30) Joissakin tapauksissa, kuten jos vuotuista päästöselvitystä ei ole toimitettu ja todennettu tämän asetuksen mukaisesti, säänneltyjen yhteisöjen päästöt olisi määritettävä konservatiivisella arviolla. Koska järjestelmä kuuluu luonteeltaan tuotantoketjun alkupäähän, konservatiivisten arvioiden käytössä olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon vaikutukset polttoaineiden kuluttajille siirtyviin kustannuksiin.
- (31) Direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet rajoittaakseen sitä riskiä, että rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmään kuuluvat päästöt sekä kiinteiden laitosten, ilma-aluksen käyttäjien ja meriliikenteen toiminnanharjoittajien päästökauppajärjestelmään kuuluvat päästöt lasketaan kahteen kertaan. On tärkeää, että jäsenvaltiot aloittavat tehokkaan tietojenvaihdon, jonka avulla säännelty yhteisöt pystyvät määrittämään polttoaineensa loppukäytön, jotta voidaan varmistaa, ettei nykyiseen päästökauppajärjestelmään kuuluville toimialoille luovutettuun polttoaineeseen lisätä hiilidioksidikustannuksia. Nykyisessä päästökaupassa todennetut toiminnanharjoittajien päästötiedot ovat luotettava tietolähde, jota olisi käytettävä perusteena, kun säänneltyjen yhteisöjen vuotuisessa päästöselvityksessä määritetään niiden päästöt. Jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus vaatia, että merkitykselliset tiedot ovat säänneltyjen yhteisöjen saatavilla jo ennen nykyisen päästökauppajärjestelmän tarkkailun määräaikaan oikea-aikaisen tietojenvaihdon helpottamiseksi ja siihen kannustamiseksi. Säänneltyjen yhteisöjen olisi vastaavasti raportoitava todennetut tiedot kulutukseen luovutetun polttoaineen kuluttajista. Jos toimitusketjussa on monia välittäjiä, säänneltyjen yhteisöjen olisi raportoitava mahdollisesti saatavilla olevat tiedot toimivaltaisille viranomaisille. Tietojen avulla toimivaltaiset viranomaiset voisivat parantaa päästöjen tarkkailumenetelmiään joko toteamalla alkuperäiset tai kehittämällä kansallisia oletusarvoja.
- (32) Päästöjen tarkkailun tarkkuuden parantamiseksi ja polttoaineiden varastoinnista ja jälleenmyynnistä aiheutuvien ongelmien välttämiseksi olisi perusteena päästöjen vähentämiselle säänneltyjen yhteisöjen päästöselvityksistä käytettävä ensisijaisesti tarkkailuvuonna tosiasiallisesti polttoon käytettyjä polttoaineita koskevia todennettuja tietoja. Jotta jäsenvaltiot voivat erityistapauksissa toimia joustavasti, on tarkoituksenmukaista sallia vähennykset luovutettuja polttoaineita koskevien tietojen perusteella, varastoidut polttoaineet mukaan luettuina, edellyttäen, että varastoidut polttoaineet käytetään tarkkailuvuotta seuraavana vuonna.
- (33) Päästöjen tarkka ja luotettava tarkkailu on ratkaisevan tärkeää rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän sujuvan toiminnan kannalta sekä ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden että järjestelmän yleinen hyväksynnän vuoksi. Koska toimenpiteet petokselliseen toimintaan puuttumiseksi kuuluvat pääosin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaan, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että virheelliseen luokitteluun tai petoksiin, joissa jokin polttoainetoimitusketjun osallistuja on mukana, puututaan asianmukaisesti ja että kansalliset toimenpiteet petosten torjumiseksi ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Nykyisen ja uuden päästökauppajärjestelmän välillä on synergioita ja energian valmisteveroja varten on vahvistettu kehys, joten on tarkoituksenmukaista luoda toimivaa yhteistyötä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta rikkomukset havaitaan oikea-aikaisesti ja toisiaan täydentävät korjaavat toimenpiteet varmistetaan.
- (34) Direktiivin 2003/87/EY liitettä I on muutettu siten, että 1 päivästä tammikuuta 2024 alkaen mainitun direktiivin soveltamisalaan sisällytetään päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä todentajien akkreditointia varten polttoaineiden poltto yhdyskuntajätteen polttolaitoksissa mainitun direktiivin 14 ja 15 artiklan mukaisesti. Tämän vuoksi täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2018/2066 olisi lisättävä uusia säännöksiä, joissa täsmennetään sellaisten yhdyskuntajätteen polttolaitosten päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat vaatimukset, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.

- (35) Yhdyskuntajäte määritellään viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2008/98/EY⁽⁸⁾, jota muutettiin vuonna 2018 lisäämällä siihen yhdyskuntajätteen määritelmä ja selkeyttämällä käsitteen soveltamisalaa. Koska yhdyskuntajätteen polttolaitokset sisällytetään unionin päästökauppajärjestelmään ainoastaan päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä todentajien akkreditointia varten, näitä laitoksia varten olisi luotava erityismenettelyjä päästöjen raportointiin, joka muiden laitosten osalta toteutetaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1122⁽⁹⁾ mukaisen unionin rekisterin puitteissa. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 68 artiklaa olisi siis muutettava niin, että siinä säädetään jäsenvaltioille velvollisuus toimittaa jokaisesta yhdyskuntajätteen polttolaitoksesta todennetut vuotuiset päästöselvitykset komissiolle joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä. Toiminnanharjoittajien on kyseisen täytäntöönpanoasetuksen mukaisesti toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä päästöselvitys, joka kattaa raportointikauden vuotuiset päästöt ja joka on todennettu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067⁽¹⁰⁾ mukaisesti. Näin ollen on tarkoituksenmukaista antaa toimivaltaisille viranomaisille yksi kuukausi aikaa tarkistaa selvitys ja toimittaa se komissiolle. Komission olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille lisäohjeita asiaa koskevissa ohjeasiakirjoissa. Lisäksi yhdyskuntajätteen polttolaitoksia varten olisi vahvistettava toimintatietoja koskevat määrittämistasot, määrittämistasoja koskevat vähimmäisvaatimukset ja polttoaineen päästökerroin. Vuotuisten päästöselvitysten vähimmäissisältöä olisi muutettava niin, että poistetaan vaatimus, jonka mukaan yhdyskuntajätteen polttolaitosten on ilmoitettava lupanumeronsa, koska niillä ei välttämättä ole sellaista lupaa. Lisäksi lisätään vaatimus, jonka mukaan kyseisten laitosten on ilmoitettava komission päätöksen 2014/955/EU⁽¹¹⁾ nojalla asianmukaiset jätekoodit, silloin kun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 3 artiklassa määritelty lähdevirta on jonkin tyyppinen jäte.
- (36) Täytäntöönpanoasetusta (EU) 2018/2066 tarkistettiin vuonna 2020 direktiivin (EU) 2018/2001 uudelleenlaadinnan jälkeen. Uusien sääntöjen soveltamisessa on edelleen joitakin ongelmia, jotka liittyvät karbonaatti- ja muista kuin karbonaattimateriaaleista aiheutuvien prosessipäästöjen tarkkailuun. Selvennyksiä tarvitaan lasin, lasikuidun ja mineraalivillaeristeiden valmistuksen osalta. Siksi olisi saatettava ajan tasalle ja selkeytettävä liitteessä IV olevassa 11 kohdassa annetut säännöt, jotka koskevat raaka-aineista, kuten karbonaateista, peräisin olevia prosessipäästöjä.
- (37) Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen uusi päästökauppajärjestelmä aloittaa toimintansa 1 päivänä tammikuuta 2025. Direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 4 kohdan mukaan säänneltyjen yhteisöjen on raportoitava vuoden 2024 historialliset päästönsä, ja mainitun direktiivin 30 b artiklan mukaan näiden yhteisöjen on toimitettava tarkkailusuunnitelmat voidakseen hakea kasvihuonekaasujen päästölupaa, joka olisi myönnettävä 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä. Näin ollen uuteen päästökauppajärjestelmään liittyviä säännöksiä olisi alettava soveltaa 1 päivästä heinäkuuta 2024,
- (38) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ilmastomuutoskomitean myönteisen lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/1122, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä unionin rekisterin toiminnan osalta (EUVL L 177, 2.7.2019, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2067, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettujen tietojen todentamisesta ja todentajien akkreditoinnista (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 94).

⁽¹¹⁾ Komission päätös 2014/955/EU, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, jäteluettelosta annetun päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 44).

”2 artikla

Tätä asetusta sovelletaan tarkkailuun ja raportointiin, jonka kohteena ovat kasvihuonekaasupäästöt, jotka liittyvät direktiivin 2003/87/EY liitteissä I ja III lueteltuihin toimintoihin, kiinteiden laitosten toimintotietoihin, ilmailutoimintoihin ja mainitun direktiivin liitteessä III tarkoitetuista toiminnoista luovutetun polttoaineen määriin.

Asetusta sovelletaan sellaisiin päästöihin, toimintotietoihin ja luovutetun polttoaineen määriin, jotka muodostuvat 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) poistetaan 3 alakohta;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7) ’laskentakertoimilla’ tehollista lämpöarvoa, päästökerrointa, alustavaa päästökerrointa, hapettumiskerrointa, muuntokerrointa, hiilipitoisuutta, biomassaosuutta tai yksikön muuntokerrointa;”

c) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8) ’määrittämistasolla’ vaatimuksia, joita käytetään toimintotietojen, laskentakerointen, vuotuisen päästöjen, tuntipäästöjen vuotuisen keskiarvon, luovutetun polttoaineen määrän ja soveltamisalakertoimen määrittämisessä;”

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9) ’luontaisella riskillä’ vuotuisessa päästöselvityksessä esitettävän muuttujan alttiutta aiheuttaa väärintulkintoja, jotka voivat olla olennaisia yksinään tai yhdistettyinä muihin väärintulkintoihin, ennen kuin otetaan huomioon mahdollisten asiaan liittyvien kontrollitoimien vaikutus;”

e) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10) ’kontrolliriskillä’ vuotuisessa päästöselvityksessä esitettävän muuttujan alttiutta aiheuttaa väärintulkintoja, jotka voivat olla olennaisia yksinään tai yhdistettyinä muihin väärintulkintoihin ja joita ei voida estää tai havaita ja korjata ajoissa kontrollijärjestelmän avulla;”

f) korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12) ’raportointikaudella’ kalenterivuotta, jonka aikana päästöjä on tarkkailtava ja jolta niistä on raportoitava;”

g) korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13) ’päästökertoimella’ lähdevirran tai polttoainevirran toimintotietoihin liittyvää kasvihuonekaasun keskimääräistä päästömäärää olettaen, että palaessa tapahtuu täydellinen hapettuminen ja muissa kemiallisissa reaktioissa täydellinen muuntuminen;”

h) korvataan 20 kohta seuraavasti:

”20) ’konservatiivisella’ sitä, että on määritelty joukko oletuksia sen varmistamiseksi, ettei vuotuisia kokonaispäästöjä aliarvioida;”

i) lisätään 21 c a alakohta seuraavasti:

”21 ca) ’yhdyksuntajätteellä’ direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 2 b alakohdassa määriteltyä yhdyskuntajätettä;”

j) lisätään 23 a alakohta seuraavasti:

”23 a) ’hyväksyttävällä lentopolttoaineella’ polttoainetyyppejä, jotka hyväksytään tuettaviksi direktiivin 2003/87/EY 3 c artiklan 6 kohdan mukaisesti;”

k) lisätään 34 a alakohta seuraavasti:

”34 a) ’seoslentopolttoaineella’ polttoainetta, joka sisältää sekä hyväksyttävää lentopolttoainetta että fossiilista polttoainetta;”

l) lisätään 38 a alakohta seuraavasti:

”38 a) ’hyväksyttävällä osuudella’ hyväksyttävän lentopolttoaineen osuutta fossiilisessa polttoaineessa;”

m) poistetaan 48 alakohta;

n) korvataan 59 kohta seuraavasti:

”59) ’epäsuorilla tiedoilla’ vuosiarvoja, jotka on todistettu oikeiksi empiirisesti tai johdettu hyväksytyistä lähteistä ja joilla toiminnanharjoittaja tai direktiivin 2003/87/EY 3 artiklassa määritelty säännelty yhteisö korvaa toimintotietoja, luovutetun polttoaineen määriä tai laskentakertoimia varmistaakseen raportoinnin kattavuuden tapauksissa, joissa tarkkailumenetelmällä ei saada selville kaikkia tarvittavia toimintotietoja, luovutetun polttoaineen määriä tai laskentakertoimia;”

o) lisätään alakohdat seuraavasti:

”64) ’polttoainevirralla’ direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määriteltyä polttoainetta, joka luovutetaan kulutukseen erityisellä fyysisellä välineellä, esimerkiksi putkessa, säiliöautolla, raidekuljetuksena, laivoilla tai huoltoaseman kautta, ja josta aiheutuu merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä, kun direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitettujen toimialojen kuluttajat kuluttavat polttoaineen;

65) ’kansallisella polttoainevirralla’ kaikkien jäsenvaltion alueella toimivien säänneltyjen yhteisöjen polttoainevirtoja polttoainetyypeittäin yhdistettyinä;

66) ’soveltamisalakertoimella’ nollan ja yhden välistä kerrointa, jota käytetään määrittämään se polttoainevirran osuus, jota käytetään polttoon direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla;

67) ’luovutetun polttoaineen määrällä’ tietoja direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyn, kulutukseen luovutetun polttoaineen määrästä ennen soveltamisalakertoimen soveltamista; se ilmaistaan energiana terajouleissa, massana tonneissa tai tilavuutena normikuutiometreissä taikka soveltuviissa tapauksissa vastaavana määränä litroissa;

68) ’yksikön muuntokertoimella’ kerrointa, jolla muunnetaan yksikkö, jossa luovutetun polttoaineen määrä on ilmaistu, määräksi, joka ilmaistaan energiana terajouleissa, massana tonneissa tai tilavuutena normikuutiometreissä taikka soveltuviissa tapauksissa vastaavana määränä litroissa; se käsittää kaikki asiaan liittyvät kertoimet, joita ovat soveltuvin osin tiheys, tehollinen lämpöarvo tai (kaasuilla) muuntaminen bruttolämpöarvosta teholliseen lämpöarvoon;

69) ’loppukuluttajalla’ tämän asetuksen soveltamiseksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyn polttoaineen loppukäyttäjä ja jonka vuotuinen polttoainekulutus on enintään 1 tonni hiilidioksidia;

70) ’kulutukseen luovutuksella’ tämän asetuksen soveltamiseksi ajankohtaa, jona direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määriteltyä polttoainetta koskeva valmisteverosaatava syntyy neuvoston direktiivin (EU) 2020/262 (*) 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai tapauksen mukaan neuvoston direktiivin 2003/96/EY (**) 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ellei jäsenvaltio hyödynnä direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a e alakohdan iv alakohdassa säädettyä joustavuutta, missä tapauksessa sillä tarkoitetaan jäsenvaltion määrittämää ajankohtaa, jona mainitun direktiivin IV a luvun mukaiset velvoitteet syntyvät.

(*) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).

(**) Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).”

3) Poistetaan 15 artiklan 4 kohdan b alakohta.

4) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä väittää, että erityisten tarkkailumenetelmien soveltamisesta aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, ovatko kustannukset kohtuuttomia ottaen huomioon toiminnanharjoittajan perustelut.

Toimivaltaisen viranomaisen on katsottava kustannusten olevan kohtuuttomia, jos kustannusarvio ylittää hyödyn. Tätä varten hyöty on laskettava kertomalla parannuskerroin päästöoikeuden 80 euron viitehinnalla, ja kustannusten laskemiseksi on otettava huomioon sopiva poistojako, joka perustuu laitteiston taloudelliseen käyttöikänsä.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimenpiteistä, jotka liittyvät laitoksen tarkkailumenetelmän parantamiseen, ei katsota aiheutuvan kohtuuttomia kustannuksia, jos niiden kustannukset ovat enintään 4 000 euroa raportointikauden aikana. Vähän päästöjä aiheuttavien laitosten kohdalla tämä raja on 1 000 euroa raportointikauden aikana.”

5) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos toiminnanharjoittaja käyttää 25 artiklan mukaisesti massatasetta ja syöttömateriaalina tai polttoaineena käytetään 38 artiklan 5 kohdan kriteerit täyttävää biomassaa ja tuotospäästöjä sisältäviä hiiltä, toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tuottovirtojen sisältämän hiilen biomassasuudesta. Toiminnanharjoittajan on siinä yhteydessä esitettävä näyttö siitä, että laitoksen kokonaispäästöjä ei ole järjestelmällisesti aliarvioitu sovelletussa tarkkailumenetelmässä ja että kaikkiin asiaankuuluviin tuotospäästöihin sisältyvän hiilen biomassasuus vastaa hiilen kokonaisuudessa ei ylitä syöttömateriaaleihin ja polttoaineisiin sisältyvän hiilen biomassasuuden kokonaisuudessa.”

Tämän kohdan soveltamiseksi tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan syöttöaineena käytettävän maakaasun biokaasuosuuteen.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 30 artiklassa säädetään, toiminnanharjoittaja ei saa käyttää tämän artiklan 2 kohdan mukaisia analyysi- tai arviointimenetelmiä määrittääkseen sellaisen maakaasun biomassasuuden, joka on saatu kaasuverkosta, johon biokaasua lisätään, muutoin kuin 43 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi.

Toiminnanharjoittaja voi määrittää, että tietty määrä kaasuverkosta saatavaa maakaasua on biokaasua, käyttämällä 4 kohdassa esitettyä menetelmää.”

6) Lisätään 43 artiklan 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos toiminnanharjoittajan ehdottamaan menetelmään kuuluu jatkuvatoiminen näytteenotto savukaasuvirrasta ja laitos käyttää kaasuverkosta saatavaa maakaasua, toiminnanharjoittajan on vähennettävä maakaasun sisältämästä biokaasusta peräisin oleva hiilidioksidi mitatuista kokonaishiilidioksidipäästöistä. Maakaasun biomassasuus määritetään 32–35 artiklan mukaisesti.”

7) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohdan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Kun siirtävän laitoksen toiminnanharjoittaja määrittää lähdevirtaan sisältyvän hiilidioksidin biomassasuuden 39 artiklan mukaisesti, sen on varmistettava, että siirtävän laitoksen kokonaispäästöjä ei järjestelmällisesti aliarvioida valitussa tarkkailumenetelmässä.”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Toiminnanharjoittajat voivat määrittää laitoksesta pois siirretyn lähdevirtaan sisältyvän hiilidioksidin määrät sekä siirtävässä että vastaanottavassa laitoksessa. Tässä tapauksessa sekä siirretyn että vastaanotetun, lähdevirtaan sisältyvän hiilidioksidin määrien ja vastaavien biomassaosuuksien on oltava samat.”;

8) Korvataan IV luvun otsikko seuraavasti: ”ILMAILUN PÄÄSTÖJEN TARKKAILU”.

9) Poistetaan 51 artiklan 2 kohta.

10) Poistetaan 52 artiklan 2 kohta.

11) Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Ilma-aluksen käyttäjän on komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1603 (*) 7 artiklan mukaista raportointia varten määritettävä ja raportoitava muistiotietona hiilidioksidipäästöt, jotka saadaan tulokseksi, kun kerrotaan kunkin polttoaineen vuotuinen kulutus alustavalla päästökertoimella.

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1603, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä siltä osin kuin on kyse Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ilmailun päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista varten hyväksymistä toimenpiteistä maailmanlaajuisen markkinaperusteisen järjestelmän täytäntöön panemiseksi (EUVL L 250, 30.9.2019, s. 10).”;

b) lisätään 6 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Ilma-aluksen käyttäjien on käytettävä alustavina päästökertoimina liitteessä III olevassa taulukossa 1 esitetyjä oletuspäästökertoimia.”

12) Muutetaan 54 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Seospolttoaineiden osalta ilma-aluksen käyttäjä voi joko olettaa, että biopolttoainetta ei ole ja soveltaa oletusarvoista 100 prosentin fossiilista osuutta, tai määrittää biopolttoaineosuuden 2 tai 3 kohdan mukaisesti. Ilma-aluksen käyttäjä voi myös raportoida sekoittamattoman biopolttoaineen, jonka biomassaosuus on 100 prosenttia.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohtat seuraavasti:

”Ilma-aluksen käyttäjän on lisäksi esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle riittävä näyttö siitä, että biopolttoaine liitetään lentoon, joka seuraa välittömästi ilma-aluksen tankkausta lentoa varten.

Jos tehdään useita peräkkäisiä lentoja eikä ilma-alukseen lentojen välissä tankata polttoainetta, ilma-aluksen käyttäjän on jaettava biopolttoaineen määrä ja liitettävä se lentoihin oikeassa suhteessa kyseisten lentojen päästöihin, jotka lasketaan käyttämällä alustavaa päästökerrointa.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos ostettuja biopolttoaine-eriä ei fyysisesti toimiteta tiettyyn ilma-alukseen, ilma-aluksen käyttäjä ei saa käyttää analyysinä käytettyjen polttoaineiden biomassaosuuden määrittämiseksi.

Jos biopolttoainetta ei voida lentopaikassa fyysisesti määrittää tiettyyn lentoon kuuluvaksi, ilma-aluksen käyttäjän on liitettävä biopolttoaineet niihin lentoihinsa, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava, oikeassa suhteessa päästöihin, jotka aiheutuvat kyseisestä lentopaikasta lähtevistä lennoista ja jotka on laskettu käyttämällä alustavaa päästökerrointa.

Ilma-aluksen käyttäjä saa määrittää biomassaosuuden käyttämällä energiasisällöltään vastaavan biopolttoaineen ostokirjanpitoa, kunhan ilma-aluksen käyttäjä osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että biopolttoaine toimitettiin lähtölentopaikan polttoaineensyöttöjärjestelmään raportointikaudella taikka kolme kuukautta ennen kyseisen kauden alkua tai kolme kuukautta raportointikauden päättymisen jälkeen.”;

d) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Ilma-aluksen käyttäjän on tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että

- a) biopolttoaineen väitetty kokonaismäärä ei ylitä kyseisen ilma-aluksen käyttäjän käyttämän polttoaineen kokonaismäärää lennoilla, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava ja jotka lähtevät biopolttoaineen toimittaneesta lentopaikasta;
- b) biopolttoaineen määrä lennoilla, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava, ei ylitä hankitun biopolttoaineen kokonaismäärää, josta on vähennettävä kolmansille osapuolille myydyin biopolttoaineen kokonaismäärä;
- c) lentopaikkaparia kohden yhdistettyihin lentoihin liitetyn biopolttoaineen biomassaosuus ei ylitä kyseiselle sertifioidulle biopolttoaineelle tunnustetun kansainvälisen standardin mukaista enimmäissekoitusrajaa;
- d) samaa biopolttoaineen määrää ei lasketa kahteen kertaan ja erityisesti, että ostetun biopolttoaineen ei väitetä olevan käytetty aiemmassa selvityksessä, kenenkään muun käyttämä tai käytetty toisessa järjestelmässä.

Ensimmäisen alakohdan a–c alakohdan soveltamiseksi tankeissa lennon jälkeen ennen seuraavaa tankkausta jäljellä olevan polttoaineen oletetaan olevan sataprosenttisesti fossiilista polttoainetta.

Ilma-aluksen käyttäjä voi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen osoittamiseksi käyttää direktiivin (EU) 2018/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuun unionin tietokantaan tallennettuja tietoja.”;

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Biopolttoaineen päästökertoimen on oltava nolla.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan 38 artiklan 5 kohtaa ilma-aluksen käyttäjien harjoittamaan biopolttoaineen polttoon.

Seospolttoaineen päästökerroin lasketaan ja raportoidaan alustavana päästökertoimenä kerrottuna polttoaineen fossiilisella osuudella.”

13) Lisätään 54 a artikla seuraavasti:

”54 a artikla

Hyväksyttäviä lentopolttoaineita koskevat erityissäännökset

1. Kaupallisen ilma-aluksen käyttäjän on direktiivin 2003/87/EY 3 c artiklan 6 kohdan kuudennen alakohdan soveltamiseksi laadittava, dokumentoitava ja pantava täytäntöön kirjallinen menettely sekä pidettävä sitä yllä, jotta ääntä hitaammilla lennoilla käytettävän hyväksyttävän lentopolttoaineen käyttömääriä voidaan tarkkailla, ja raportoitava väitetty hyväksyttävän lentopolttoaineen määrä vuotuisessa päästöselvityksessään erillisenä muistiotietona.

2. Ilma-aluksen käyttäjän on tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi varmistettava, että kaikki väitetyt hyväksyttävän lentopolttoaineen määrät on sertifioitu direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan mukaisesti. Ilma-aluksen käyttäjä saa käyttää direktiivin (EU) 2018/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustetun unionin tietokannan tietoja.

3. Seoslentopolttoaineiden osalta ilma-aluksen käyttäjä voi joko olettaa, että hyväksyttävää lentopolttoainetta ei ole ja soveltaa oletusarvoista 100 prosentin fossiilista osuutta, tai määrittää hyväksyttävän polttoaineen osuuden 4 tai 5 kohdan mukaisesti. Ilma-aluksen käyttäjä voi myös raportoida sekoittamattoman hyväksyttävän lentopolttoaineen, jonka hyväksyttävä osuus on 100 prosenttia.

4. Jos hyväksyttäviä lentopolttoaineita sekoitetaan fyysisesti fossiilisiin polttoaineisiin ja polttoaineet toimitetaan ilma-alukseen fyysisesti tunnistettavina erinä, ilma-aluksen käyttäjä saa perustaa arvionsa hyväksyttävästä sisällöstä hankittujen fossiilisten polttoaineiden ja hyväksyttävien lentopolttoaineiden ainetaseeseen.

Lisäksi ilma-aluksen käyttäjän on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle riittävä näyttö siitä, että hyväksyttävä lentopolttoaine liitetään lentoon, joka seuraa välittömästi ilma-aluksen tankkausta lentoa varten.

Jos tehdään useita peräkkäisiä lentoja eikä ilma-alukseen lentojen välissä tankata polttoainetta, ilma-aluksen käyttäjän on jaettava hyväksyttävän lentopolttoaineen määrä ja liitettävä se lentoihin oikeassa suhteessa kyseisten lentojen päästöihin, jotka lasketaan käyttämällä alustavaa päästökerrointa.

5. Jos hyväksyttävää lentopolttoainetta ei voida lentopaikassa fyysisesti määrittää tiettyyn lentoon kuuluvaksi, ilma-aluksen käyttäjän on liitettävä hyväksyttävät lentopolttoaineet niihin lentoihinsa, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava, oikeassa suhteessa päästöihin, jotka aiheutuvat kyseisestä lentopaikasta lähtevistä lennoista ja jotka on laskettu käyttämällä alustavaa päästökerrointa.

Ilma-aluksen käyttäjä saa määrittää hyväksyttävän osuuden käyttämällä energiasisällöltään vastaavan hyväksyttävän lentopolttoaineen ostokirjanpitoa, kunhan ilma-aluksen käyttäjä osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että hyväksyttävä lentopolttoaine toimitettiin lähtölentopaikan polttoaineensyöttöjärjestelmään raportointikaudella taikka kolme kuukautta ennen kyseisen kauden alkua tai kolme kuukautta raportointikauden päättymisen jälkeen.

6. Ilma-aluksen käyttäjän on tämän artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamiseksi osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että

- a) hyväksyttävän lentopolttoaineen väitetty kokonaismäärä ei ylitä kyseisen ilma-aluksen käyttäjän käyttämän polttoaineen kokonaismäärää lennoilla, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava ja jotka lähtevät hyväksyttävän lentopolttoaineen toimittaneesta lentopaikasta;
- b) hyväksyttävän lentopolttoaineen määrä lennoilla, joita koskevat päästöoikeudet on direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 alakohdan mukaisesti palautettava, ei ylitä hankitun hyväksyttävän lentopolttoaineen kokonaismäärää, josta on vähennetty kolmansille osapuolille myydyin hyväksyttävän lentopolttoaineen kokonaismäärä;
- c) lentopaikkaparia kohden yhdistettyihin lentoihin liitetyn hyväksyttävän lentopolttoaineen hyväksyttävä osuus ei ylitä kyseiselle hyväksyttävälle lentopolttoaineelle tunnustetun kansainvälisen standardin mukaan sertifioitua enimmäissekoitusrajaa, jos tällaista rajoitusta sovelletaan;
- d) samaa hyväksyttävän lentopolttoaineen määrää ei lasketa kahteen kertaan ja erityisesti, että ostetun hyväksyttävän lentopolttoaineen ei väitetä olevan käytetty aiemmassa selvityksessä, kenenkään muun käyttämä tai käytetty toisessa järjestelmässä.

Ensimmäisen alakohdan a–c alakohdan soveltamiseksi tankeissa lennon jälkeen ennen seuraavaa tankkausta jäljellä olevan polttoaineen oletetaan olevan sataprosenttisesti fossiilista polttoainetta.

Ilma-aluksen käyttäjä voi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen osoittamiseksi käyttää soveltuvin osin direktiivin (EU) 2018/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuun unionin tietokantaan tallennettuja tietoja.

7. Jos hyväksyttävän lentopolttoaineen päästökerroin on nolla, kunkin sekoitetun lentopolttoaineen päästökerroin lasketaan ja raportoidaan alustavana päästökertoimenä kerrottuna polttoaineen fossiilisella osuudella.”

14) Korvataan 55 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, vähäisten päästöjen aiheuttajat voivat arvioida polttoaineen kulutuksen lentopaikkaparin välisen etäisyyden perusteella käyttämällä Eurocontrolin tai jonkin muun asiaankuuluvan järjestön hyväksymiä välineitä, joilla voidaan prosessoida kaikki asiaankuuluvat ilmailukennetiedot ja välttää päästöjen aliarviointi.”

15) Poistetaan 57 artikla.

16) Muutetaan 58 artikla seuraavasti:

- a) poistetaan 1 kohdan toinen alakohta;

- b) korvataan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:
- "c) tietovirran kaikki vaiheet aina primääritiedoista vuotuisia päästöjä koskeviin tietoihin; tässä yhteydessä on käytävä ilmi tietovirtojen hallintatoimien aikajärjestys ja vuorovaikutteisuus, mukaan lukien asiaankuuluvat laskentakaavat ja sovelletut tietojenyhdistämismenetelmät;
- d) kuhunkin erityiseen tietovirtojen hallintatoimeen liittyvät asiaankuuluvat prosessointivaiheet, mukaan lukien päästöjen määrittämisessä käytettävät laskentakaavat ja tiedot;"
- 17) Muutetaan 59 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
- "1. Toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on luotava, dokumentoitava ja toteutettava tehokas kontrollijärjestelmä ja ylläpidettävä sitä sen varmistamiseksi, ettei vuotuisessa päästöselvityksessä, joka laaditaan tietovirtojen hallintatoimien perusteella, ole väärintulkintoja ja että se on tarkkailusuunnitelman ja tämän asetuksen mukainen;"
- b) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- "4. Toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on tarkkailtava kontrollijärjestelmän tehokkuutta, myös tekemällä sisäisiä tarkastuksia ja ottamalla huomioon havainnot, jotka todentaja on tehnyt todentaessaan vuotuisia päästöselvityksiä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti."
- 18) Korvataan 64 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:
- "c) toteutettava asianmukaisia korjaavia toimenpiteitä, myös korjattava tarvittaessa kaikki päästöselvityksen tiedot, joihin virhe vaikuttaa."
- 19) Muutetaan 67 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- "Dokumentoitujen ja arkistoitujen tarkkailutietojen on mahdollistettava vuotuisten päästöselvitysten todentaminen täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti. Toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän voidaan katsoa säilyttävän raportoitavia tietoja, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen perustamassa sähköisessä raportointi- ja tiedonhallintajärjestelmässä, jos toiminnanharjoittajalla tai ilma-aluksen käyttäjällä on pääsy tietoihin;"
- b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- "Toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän on pyynnöstä asetettava nämä asiakirjat toimivaltaisen viranomaisen ja sen todentajan saataville, joka todentaa päästöselvityksen täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti."
- 20) Muutetaan 68 artikla seuraavasti:
- a) poistetaan 2 kohta;
- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:
- "3. Vuotuisten päästöselvitysten on sisällettävä vähintään liitteessä X luetellut tiedot;"
- c) lisätään kohta seuraavasti:
- "4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä jokaisen direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitetun yhdyskuntajätteen polttolaitoksen todennettu vuotuinen päästöselvitys.
- Jos toimivaltainen viranomainen on korjannut todennettuja päästöjä kunkin vuoden 30 päivän huhtikuuta jälkeen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisestä korjauksesta komissiolle viipymättä."

21) Muutetaan 69 artiklan 1 kohdan a–c kohtaa seuraavasti:

- "a) kun kyseessä on luokkaan A kuuluva laitos, viiden vuoden välein kesäkuun 30 päivään mennessä;
- b) kun kyseessä on luokkaan B kuuluva laitos, kolmen vuoden välein kesäkuun 30 päivään mennessä;
- c) kun kyseessä on luokkaan C kuuluva laitos, kahden vuoden välein kesäkuun 30 päivään mennessä."

22) Muutetaan 72 artikla seuraavasti:

- a) poistetaan 1 kohdan toinen alakohta;
- b) poistetaan 3 kohta.

23) Korvataan 74 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat vaatia toiminnanharjoittajaa ja ilma-aluksen käyttäjää toimittamaan tarkkailusuunnitelmat ja niihin tehdyt muutokset sekä vuotuiset päästöselvitykset, todentamisraportit ja parannusraportit käyttäen sähköisiä asiakirjamalleja tai erityisiä tiedostomuotoja.”

24) Lisätään VII a ja VII b luku seuraavasti:

”VII a LUKU

SÄÄNNELTYJEN YHTEISÖJEN PÄÄSTÖJEN TARKKAILU

1 JAKSO

Yleiset säännökset

75 a artikla

Yleiset periaatteet

Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan tämän asetuksen 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklaa. Tätä varten

- a) viittauksia toiminnanharjoittajaan ja ilma-aluksen käyttäjään on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön;
- b) viittauksia prosessipäästöihin ei sovelleta;
- c) viittauksia lähdevirtoihin on pidettävä viittauksina polttoainevirtoihin;
- d) viittauksia päästölähteisiin ei sovelleta;
- e) viittauksia direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltuun toimintaan on pidettävä viittauksina mainitun direktiivin liitteessä III tarkoitettuun toimintaan;
- f) viittauksia direktiivin 2003/87/EY 24 artiklaan on pidettävä viittauksina mainitun direktiivin 30 j artiklaan;
- g) viittauksia toimintotietoihin on pidettävä viittauksina luovutetun polttoaineen määriin;
- h) viittauksia laskentakertoimiin on pidettävä viittauksina laskentakertoimiin ja soveltamisalakertoimeen.

75 b artikla

Tarkkailusuunnitelmat

1. Sovelletaan 11 artiklaa, 12 artiklan 2 kohtaa, 13 ja 14 artiklaa, 15 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 16 artiklaa. Tätä varten

- a) viittauksia toiminnanharjoittajaan ja ilma-aluksen käyttäjään on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön;
- b) viittauksia ilmailutoimintaan on pidettävä viittauksina säännellyn yhteisön toimintaan.

2. Säännellyn yhteisön on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi tarkkailusuunnitelma viimeistään neljä kuukautta ennen kuin säännelty yhteisö aloittaa direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvan toiminnan, ellei toimivaltainen viranomainen ole määrännyt muuta määräaika.

Tarkkailusuunnitelman on muodostuttava tietyn säännellyn yhteisön tarkkailumenetelmien yksityiskohtaisesta, kattavasta ja avoimesta dokumentaatiosta ja sisällettävä vähintään liitteen I mukaiset tiedot.

Säännellyn yhteisön on toimitettava yhdessä tarkkailusuunnitelman kanssa riskinarvioinnin tulokset, jotka osoittavat ehdotettujen kontrollitoimien ja niihin liittyvien menettelyjen vastaavan tunnistettuja luontaisia riskejä ja kontrolliriskejä.

3. Säännellyn yhteisön tarkkailusuunnitelman merkittäviä muutoksia ovat 15 artiklan mukaisesti muun muassa seuraavat:

- a) muutokset säännellyn yhteisön luokitukseen, kun tällaiset muutokset edellyttävät tarkkailumenetelmän muuttamista tai johtavat sovellettavan olennaisuustason muuttamiseen täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 23 artiklan nojalla;
- b) muutokset siihen, pidetäänkö säänneltyä yhteisöä vain vähäisiä päästöjä aiheuttavana säänneltyinä yhteisönä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 75 n artiklan soveltamista;
- c) sovelletun määrittämistason muutos;
- d) uusien polttoainevirtojen käyttöönotto;
- e) polttoainevirtojen luokittelun muutos merkittävän tai erittäin vähämerkityksisen polttoainevirran välillä, kun tällainen muutos edellyttää tarkkailumenetelmän muuttamista;
- f) laskentakertoimen oletusarvon muutos, jos arvo on määriteltävä tarkkailusuunnitelmassa;
- g) soveltamisalakertoimen oletusarvon muutos;
- h) uusien menetelmien käyttöönotto tai käytössä olevien näytteenotto-, analysointi- tai kalibrointimenetelmien muuttaminen, jos se vaikuttaa suoraan päästötietojen tarkkuuteen.

75 c artikla

Tekninen toteutettavuus

Jos säännelty yhteisö väittää, että erityisten tarkkailumenetelmien soveltaminen ei ole teknisesti mahdollista, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava teknistä toteutettavuutta ottaen huomioon säännellyn yhteisön perustelut. Perustelun on pohjaututtava siihen, onko säännellyllä yhteisöllä sellaiset tekniset resurssit, joita ehdotetun järjestelmän toteuttaminen tai vaatimuksen noudattaminen vaaditussa ajassa tämän asetuksen tarkoituksia varten edellyttää. Näihin teknisiin resursseihin on kuuluttava se, että käytettävissä ovat tarpeelliset tekniikat ja teknologiat.

Siltä osin kuin on kyse vuoden 2024 historiallisten päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 4 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot saavat vapauttaa säännellyt yhteisöt veloitteesta perustella, miksi tietty tarkkailumenetelmä ei ole teknisesti toteutettavissa.

75 d artikla

Kohtuuttomat kustannukset

1. Jos säännelty yhteisö väittää, että erityisten tarkkailumenetelmien soveltamisesta aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, ovatko kustannukset kohtuuttomia ottaen huomioon säännellyn yhteisön perustelut.

Toimivaltaisen viranomaisen on katsottava kustannusten olevan kohtuuttomia, jos kustannusarvio ylittää hyödyn. Hyöty lasketaan tätä varten kertomalla parannuskerroin päästöoikeuksien 60 euron viitehinnalla Kustannuksiin on sisällytettävä poistojakso, joka perustuu laitteiston taloudelliseen käyttöikänsä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, säännellyn yhteisön on otettava huomioon kustannukset, joita tietty tarkkailumenetelmä aiheuttaa luovutettujen polttoainevirtojen kuluttajille, mukaan lukien loppukuluttajat. Säännelty yhteisö saa tämän alakohdan soveltamiseksi soveltaa konservatiivista arviota kustannuksista.

Siltä osin kuin on kyse vuoden 2024 historiallisten päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 4 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot saavat vapauttaa säännellyt yhteisöt velvoitteesta perustella, miksi tietty tarkkailumenetelmä aiheuttaisi kohtuuttomat kustannukset.

3. Kun arvioidaan kustannusten kohtuuttomuutta suhteessa määrittämistasoihin, jotka säännelty yhteisö on valinnut luovutetun polttoaineen määriä varten, toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuna parannuskertoimenä jo saavutetun epävarmuuden ja parannuksen myötä saavutettavan määrittämistason epävarmuustavoitteen välistä eroa kerrottuna kyseisen polttoainevirran aiheuttamilla keskimääräisillä vuosipäästöillä viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana.

Ellei saatavilla ole tietoa kyseisen polttoainevirran viimeisimpien kolmen vuoden aikana aiheuttamista vuotuisista keskimääräisistä päästöistä, säännellyn yhteisön on käytettävä konservatiivista arviota vuotuisista keskimääräisistä päästöistä, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia. Kansallisessa lakisääteisessä metrologisessa valvonnassa olevien mittauslaitteiden tapauksessa saavutettu epävarmuus voidaan korvata asiaankuuluvassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla suurimmalla käytönaikaisella virheellä.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan 38 artiklan 5 kohtaa edellyttäen, että säännellyn yhteisön saatavilla on asiaankuuluvat tiedot poltossa käytettävien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden kestävyyskriteereistä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevista kriteereistä.

4. Kun arvioidaan kustannusten kohtuuttomuutta säännellyn yhteisön soveltamisalakertoimen määrittämistasojen ja sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka lisäävät raportoitujia päästöjä koskevien tietojen laatua mutta joilla ei ole suoraa vaikutusta luovutetun polttoaineen määriä koskevien tietojen tarkkuuteen, toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä yhden prosentin parannuskerrointa kunkin polttoainevirran kolmen viimeisimmän raportointikauden aikana aiheuttamista vuotuisista keskimääräisistä päästöistä. Toimenpiteitä, jotka lisäävät raportoitujen päästöjen laatua mutta joilla ei ole suoraa vaikutusta luovutetun polttoaineen määriä koskevien tietojen tarkkuuteen, voivat olla muun muassa seuraavat:

- a) siirtyminen oletusarvoista analyysiin laskentakertoimien määrittämiseksi;
- b) polttoainevirtakohtaisten analyysien määrän lisääminen;
- c) jos tietty mittaustehtävä ei kuulu kansallisen lakisääteisen metrologisen valvonnan piiriin, mittauslaitteiden korvaaminen laitteilla, jotka täyttävät vastaaville sovelluksille asetetut jäsenvaltion lakisääteisen metrologisen valvonnan asiaankuuluvat vaatimukset, tai mittauslaitteilla, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/31/EU (*) tai direktiivin 2014/32/EU perusteella annettujen kansallisten sääntöjen mukaisia;
- d) mittauslaitteiden kalibrointi- ja huoltovälien lyhentäminen;
- e) tietovirtojen hallintatoimien ja kontrollitoimien parannukset, jotka vähentävät luontaista riskiä tai kontrolliriskiä merkittävästi;
- f) säänneltyjen yhteisöjen siirtyminen soveltamisalakertoimen entistä tarkempaan määrittämiseen.

5. Toimenpiteistä, jotka liittyvät säännellyn yhteisön tarkkailumenetelmän parantamiseen, ei katsota aiheutuvan kohtuuttomia kustannuksia, jos niiden kustannukset ovat enintään 4 000 euroa raportointikauden aikana. Vähän päästöjä aiheuttavien säänneltyjen yhteisöjen kohdalla tämä raja on 1 000 euroa raportointikautena.

75 e artikla

Säänneltyjen yhteisöjen ja polttoainevirtojen luokittelu

1. Jokaisen säännellyn yhteisön on päästöjen tarkkailua ja siihen liittyvien laskentakeroimien määrittämistasoja koskevien vähimmäisvaatimusten määrittämistä varten luokiteltava itsensä 2 kohdan nojalla ja tarvittaessa luokiteltava jokainen polttoainevirta 3 kohdan nojalla.

2. Säännellyn yhteisön on luokiteltava itsensä jompaankumpaan seuraavista:

- a) luokan A yhteisö, jos vuotuiset keskimääräiset todennetut päästöt ovat vuodesta 2027 vuoteen 2030 raportointikautta edeltävien kahden vuoden aikana enintään 50 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia;
- b) luokan B yhteisö, jos vuotuiset keskimääräiset todennetut päästöt ovat vuodesta 2027 vuoteen 2030 raportointikautta edeltävien kahden vuoden aikana yli 50 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia.

Vuodesta 2031 eteenpäin ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut luokan A ja B yhteisöt määritetään senhetkistä päästökauppakautta välittömästi edeltävän päästökauppakauden vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen perusteella.

Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että säännelty yhteisö jättää mukauttamatta tarkkailusuunnitelmaa, jos raja-arvo, joka koskee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun säännellyn yhteisön luokittelemista, ylittyy todennettujen päästöjen perusteella mutta säännelty yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei tämä raja-arvo ole ylittynyt edeltävien viiden raportointikauden aikana eikä tule ylittymään tulevina raportointikausina.

3. Säännellyn yhteisön on luokiteltava jokainen polttoainevirta jompaankumpaan seuraavista:

- a) erittäin vähämerkityksiset polttoainevirrat, joissa säännellyn yhteisön valitsemat polttoainevirrat aiheuttavat yhteensä alle 1 000 tonnia fossiilista hiilidioksidia vuodessa;
- b) merkittävät polttoainevirrat, jos polttoainevirrat eivät kuulu a kohdassa tarkoitettuun luokkaan.

Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia, että säännelty yhteisö jättää mukauttamatta tarkkailusuunnitelmaa, jos raja-arvo, joka koskee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua polttoainevirran luokittelemista erittäin vähämerkityksiseksi, ylittyy todennettujen päästöjen perusteella mutta säännelty yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei tämä raja-arvo ole ylittynyt viimeksi kuluneiden viiden raportointikauden aikana eikä tule ylittymään tulevina raportointikausina.

4. Jos säännellyn yhteisön luokittelemiseen käytettävät 2 kohdassa tarkoitetut vuotuisia keskimääräisiä todennettuja päästöjä koskevat tiedot eivät ole saatavilla tai ne eivät ole enää edustavia 2 kohdan soveltamiseksi, säännellyn yhteisön on käytettävä itsensä luokittelemiseen vuotuisia keskimääräisiä päästöjä koskevaa konservatiivista arviota, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia.

5. Tämän artiklan soveltamiseksi sovelletaan 38 artiklan 5 kohtaa.

75 f artikla

Tarkkailumenetelmä

Jokaisen säännellyn yhteisön on määritettävä direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitetusta toiminnasta aiheutuvat vuotuiset hiilidioksidipäästöt kertomalla kustakin polttoainevirrasta luovutetun polttoaineen määrä vastaavalla yksikön muuntokertoimella, vastaavalla soveltamisalakertoimella ja vastaavalla päästökertoimella.

Päästökerroin on ilmaistava hiilidioksiditonnieina terajoulea kohti ($t \text{ CO}_2/\text{TJ}$) yksikön muuntokertoimen käyttöä vastaavalla tavalla.

Toimivaltainen viranomainen voi sallia muodossa $t \text{ CO}_2/\text{t}$ tai $t \text{ CO}_2/\text{Nm}^3$ ilmaistavien polttoaineiden päästökerrointen käytön. Tällaisissa tapauksissa säännellyn yhteisön on määritettävä päästöt kertomalla tonnieina tai normikuutiometreinä ilmaistu luovutetun polttoaineen määrä vastaavalla soveltamisalakertoimella ja vastaavalla päästökertoimella.

75 g artikla

Tarkkailumenetelmän tilapäiset muutokset

1. Jos toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää tarkkailusuunnitelmaa on teknisistä syistä tilapäisesti mahdotonta soveltaa, säännellyn yhteisön, jota asia koskee, on siihen asti, kunnes tarkkailusuunnitelmassa hyväksytyyn määrittämistason soveltamisedellytykset ovat palautuneet, sovellettava ylintä mahdollista määrittämistason, tai jos määrittämistason soveltaminen ei ole mahdollista, konservatiivista lähestymistapaa, joka ei perustu määrittämistason, lukuun ottamatta soveltamisalakerrointa.

Säännellyn yhteisön on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän tarkkailusuunnitelman soveltamista voidaan jatkaa joutuisasti.

2. Asianomaisen säännellyn yhteisön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tällaisesta 1 kohdassa tarkoitettusta tarkkailumenetelmän tilapäisestä muutoksesta viivytyksettä ja samalla täsmennettävä

- a) syyt toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä tarkkailusuunnitelmasta poikkeamiselle;
- b) yksityiskohtaiset tiedot väliaikaisesta tarkkailumenetelmästä, jolla säännelty yhteisö määrittää päästöt, kunnes toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän tarkkailusuunnitelman soveltamisedellytykset ovat palautuneet;
- c) toimenpiteet, joita säännelty yhteisö toteuttaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän tarkkailusuunnitelman soveltamisedellytysten palauttamiseksi;
- d) ennustettu ajankohta, jona toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän tarkkailusuunnitelman soveltamista jatketaan.

2 JAKSO

Laskentaan perustuva menetelmä

1 alajakso

Yleistä

75 h artikla

Sovellettavat määrittämistasot luovutetun polttoaineen määriä ja laskentakertoimia varten

1. Kun määritellään asiaankuuluvat määrittämistasot merkittäviä polttoainevirtoja varten, jotta voidaan määrittää luovutetun polttoaineen määrät ja kukin laskentakerroin, kunkin säännellyn yhteisön on sovellettava

- a) vähintään liitteessä V lueteltuja määrittämistasoja, jos kyseessä on luokkaan A kuuluva yhteisö tai jos edellytetään laskentakerointa sellaista polttoainevirtaa varten, joka on kaupallinen peruspolttoaine;
- b) muissa kuin a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa korkeinta liitteessä II a määriteltyä määrittämistason.

Säännelty yhteisö voi kuitenkin käyttää merkittävistä polttoainevirroista luovutetun polttoaineen määrien ja merkittävien polttoainevirtojen laskentakertoimien osalta määrittämistason, joka on enintään kaksi tasoa alempi kuin ensimmäisessä alakohdassa vaadittu määrittämistason, vähintään kuitenkin määrittämistason 1, jos yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ensimmäisessä alakohdassa edellytetty määrittämistason ei ole teknisesti toteutettavissa tai johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin.

2. Erittäin vähämerkityksisten polttoainevirtojen osalta toiminnanharjoittaja voi määrittää toimintotiedot ja kunkin laskentakertoimen käyttäen konservatiivisia arvioita määrittämistason sijaan, paitsi jos määritely määrittämistason on saavutettavissa ilman lisäponnistelua.

Säännelty yhteisö voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua polttoainevirran osalta määrittää luovutetun polttoaineen määrät laskujen tai ostokuittien perusteella, paitsi jos määritely määrittämistason on saavutettavissa ilman lisäponnistelua.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on sallinut muodossa t CO₂/t tai t CO₂/Nm³ ilmaistavien polttoaineiden päästökerrointen käytön, yksikön muuntokerrointa saa tarkkailla käyttämällä määrittämistason sijasta konservatiivista arviota, paitsi jos määritely määrittämistason on saavutettavissa ilman lisäponnistelua.

*75 i artikla***Soveltamisalakertoimeen sovellettavat määrittämistasot**

1. Määritellessään asiaankuuluvia määrittämistasoja polttoainevirtoja varten jokaisen säännellyn yhteisön on soveltamisalakertoimen määrittääkseen sovellettava korkeinta liitteessä II a määriteltyä määrittämistasoa.

Säännelty yhteisö voi kuitenkin käyttää määrittämistasoa, joka on yhtä tasoa alempi kuin ensimmäisessä alakohdassa vaadittu määrittämistaso, jos yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ensimmäisessä alakohdassa edellytetty määrittämistaso ei ole teknisesti toteutettavissa tai johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin taikka että 75 l artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa luetellut menetelmät eivät ole saatavilla.

Jos toista alakohtaa ei voida soveltaa, säännelty yhteisö voi käyttää määrittämistasoa, joka on kaksi tasoa alempi kuin ensimmäisessä alakohdassa vaadittu määrittämistaso, vähintään kuitenkin määrittämistasoa 1, jos yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että ensimmäisessä alakohdassa edellytetty määrittämistaso ei ole teknisesti toteutettavissa tai johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin taikka että yksinkertaistetun epävarmuustarkastelun perusteella alempien määrittämistasojen mukaisten menetelmien ansiosta on mahdollista määritellä tarkemmin, käytetäänkö polttoaine polttoon direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla.

Jos säännelty yhteisö käyttää polttoainevirtaan useampaa kuin yhtä 75 l artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa lueteltua menetelmää, yhteisön on osoitettava, että tämän kohdan edellytykset täyttyvät ainoastaan siltä osin kuin kyseessä oleva luovutettu polttoaineen määrä vastaa pyydettyä, alemman määrittämistason menetelmää.

2. Säännellyn yhteisön ei erittäin vähämerkityksisten polttoainevirtojen osalta edellytetä osoittavan, että 1 kohdan edellytykset täyttyvät, paitsi jos määritely määrittämistaso on saavutettavissa ilman lisäponnistelua.

2 alajakso

Luovutetun polttoaineen määrät*75 j artikla***Luovutetun polttoaineen määrien määrittäminen**

1. Säännellyn yhteisön on määritettävä polttoainevirrasta luovutetun polttoaineen määrät jollakin seuraavista tavoista:

- a) jos soveltamisalaan kuuluvat säännellyt yhteisöt vastaavat yhteisöjä, joilla on raportointivelvollisuuksia sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla saatetaan direktiivit 2003/96/EY ja (EU) 2020/262 osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja polttoainevirrat energiatuotteita, joihin edellä tarkoitettua kansallista lainsäädäntöä sovelletaan, kyseisten säädösten soveltamiseksi käytettävien mittausmenetelmien perusteella, kunhan menetelmät perustuvat kansalliseen metrologiseen valvontaan;
- b) pisteessä, jossa polttoainevirrat luovutetaan kulutukseen, mitattujen määrien yhdistelmän perusteella;
- c) jatkuvan mittauksen perusteella pisteessä, jossa polttoainevirrat luovutetaan kulutukseen.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin vaatia, että säännellyt yhteisöt käyttävät soveltuvin osin ainoastaan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää.

2. Jos ei ole teknisesti mahdollista määrittää luovutetun polttoaineen määriä koko kalenterivuoden osalta tai jos tällaisesta määrittämisestä aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia, säännelty yhteisö voi toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella valita seuraavaksi sopivimman päivän erottamaan tarkkailuvuoden seuraavasta vuodesta ja muodostaa siten vaaditun kalenterivuoden. Yhteen tai useampaan polttoainevirtaan liittyvät poikkeamat on dokumentoitava ja kirjattava selkeästi tarkkailusuunnitelmaan, niitä on käytettävä kyseistä kalenterivuotta edustavan arvon perustana ja ne on otettava johdonmukaisesti huomioon seuraavan vuoden osalta. Komissio voi antaa asiaa koskevia ohjeita.

Kun luovutetun polttoaineen määriä määritetään tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, sovelletaan 28 ja 29 artiklaa, lukuun ottamatta 28 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toista virkettä ja kolmatta alakohtaa. Sitä varten viittauksia toiminnanharjoittajaan tai laitokseen on pidettävä viittauksina säännelyyn yhteisöön.

Säännely yhteisö saa yksinkertaistaa epävarmuustarkastelua olettamalla, että käytössä olevaa mittauslaitetta koskevaa suurinta sallittua virhettä on pidettävä koko raportointikautta koskevana epävarmuutena liitteessä II a annettujen määrittämistasoa koskevien määritelmien edellyttämällä tavalla.

3. Poiketen siitä, mitä 75 h artiklassa säädetään, säännely yhteisö saa määrittää luovutetun polttoaineen määrät käyttämättä määrittämistasoja, jos käytetään tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää. Toimivaltaisten viranomaisten on 30 päivään kesäkuuta 2026 mennessä raportoitava komissiolle kyseisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmän käytännön soveltamisesta ja epävarmuusasteista.

3 alajakso

Laskentakertoimet

75 k artikla

Laskentakertoimien määrittäminen

1. Sovelletaan 30 artiklaa, 31 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sekä 32, 33, 34 ja 35 artiklaa. Tätä varten

- a) viittauksia toiminnanharjoittajaan on pidettävä viittauksina säännelyyn yhteisöön;
- b) viittauksia toimintotietoihin on pidettävä viittauksina luovutetun polttoaineen määriin;
- c) viittauksia polttoaineisiin tai materiaaleihin on pidettävä viittauksina direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määriteltyihin polttoaineisiin;
- d) viittauksia liitteeseen II on pidettävä viittauksina liitteeseen II a.

2. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että säännely yhteisö määrittää direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määriteltyille polttoaineille yksikön muuntokertoimen ja päästökertoimen käyttämällä samoja määrittämistasoja, joita edellytetään kaupallisilta peruspolttoaineilta, edellyttäen, että kansallisella tai alueellisella tasolla jonkin seuraavan parametrin 95 prosentin luottamusväli on

- a) tehollisen lämpöarvon osalta alle 2 prosenttia;
- b) päästökertoimen osalta alle 2 prosenttia, kun luovutettujen polttoaineiden määrät ilmaistaan energiasisältönä.

Toimivaltaisen viranomaisen on ennen tämän poikkeuksen soveltamista toimitettava komission hyväksyttäväksi tiivistelmä menetelmästä ja tietolähteistä, joita on käytetty sen määrittämiseksi, onko toinen näistä edellytyksistä täytynyt viimeisten kolmen vuoden aikana, ja sen varmistamiseksi, että käytetyt arvot vastaavat toiminnanharjoittajien vastaavalla kansallisella tai alueellisella tasolla käyttämiä keskiarvoja. Toimivaltainen viranomainen saa kerätä tai pyytää tällaista näyttöä. Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään joka kolmas vuosi tarkistettava käytetyt arvot ja ilmoitettava komissiolle mahdollisista merkittävistä muutoksista ottaen huomioon toiminnanharjoittajien vastaavalla kansallisella tai alueellisella tasolla käyttämät keskiarvot.

Komissio voi säännöllisesti tarkastella tämän säännöksen ja tässä kohdassa esitettyjen edellytysten merkitystä polttoainemarkkinoiden ja EU:n standardisointiprosessien kehityksen pohjalta.

75 l artikla

Soveltamisalakertoimen määrittäminen

1. Jos polttoainevirrasta luovutetun polttoaineen määriä käytetään pelkästään polttoon direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, soveltamisalakertoimeksi vahvistetaan 1.

Jos polttoainevirrasta luovutetun polttoaineen määriä käytetään pelkästään polttoon direktiivin 2003/87/EY II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, lukuun ottamatta mainitun direktiivin 27 a artiklan mukaisesti pois suljettuja laitoksia, soveltamisalakertoimeksi vahvistetaan 0 edellyttäen, että säännelty yhteisö osoittaa, että direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kaksinkertainen laskenta on vältetty.

Säännellyn yhteisön on määritettävä soveltamisalakerroin jokaista polttoainevirtaa varten sovellettavan määrittämistason mukaan joko soveltamalla 2 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä tai oletusarvoa 3 kohdan mukaisesti.

2. Säännellyn yhteisön on määritettävä soveltamisalakerroin tämän asetuksen liitteessä II a annettujen sovellettavaa määrittämistason koskevien vaatimusten mukaisesti käyttämällä yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä:

- a) polttoainevirtojen fyysiseen erottamiseen perustuvat menetelmät, myös menetelmät, jotka perustuvat maantieteellisen alueen erottamiseen tai erillisten mittauslaitteiden käyttöön;
- b) polttoaineiden kemiallisiin ominaisuuksiin perustuvat menetelmät, joiden avulla säännellyt yhteisöt voivat osoittaa, että kyseistä polttoainetta voidaan käyttää polttoon vain tietyillä toimialoilla oikeudellisista, teknisistä tai taloudellisista syistä;
- c) merkitsemisaineen käyttö veron määräämiseksi neuvoston direktiivin 95/60/EY (**) mukaisesti;
- d) tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun todennetun vuotuisen päästöselvityksen käyttö;
- e) jäljitettävissä oleva sopimusjärjestelyjen ja laskujen ketju (alkuperäketju), joka edustaa koko toimitusketjua säännellyltä yhteisöltä kuluttajille, mukaan lukien loppukuluttajat;
- f) kansalliseen lainsäädäntöön perustuva kansallisten merkkiaineiden tai -värien (väriaineiden) käyttö;
- g) välilliset menetelmät, joiden avulla polttoaineiden loppukäyttö voidaan tarkasti erotella kulutukseen luovuttamisen ajankohtana, kuten toimialakohtaiset kulutusprofiilit, kuluttajien polttoaineenkulutustasojen tyypilliset vaihteluvälit ja esimerkiksi kaasumaisten polttoaineiden painetasot, edellyttäen, että toimivaltainen viranomaisen hyväksyy asianomaisen menetelmän käytön. Komissio voi antaa sovellettavia välillisiä menetelmiä koskevia ohjeita.

3. Jos vaadittuja määrittämistasoja on sovellettava ja 2 kohdassa lueteltujen menetelmien soveltaminen ei ole teknisesti toteutettavissa tai se aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia, säännelty yhteisö saa käyttää oletusarvoa 1.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, säännelty yhteisö saa soveltaa alhaisempaa oletusarvoa kuin 1 edellyttäen, että

- a) säännelty yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että päästöjen raportoimiseksi raportointivuosina 2024–2026 sellaisten oletusarvojen käyttö, jotka ovat alhaisempia kuin 1, johtavat tarkempaan päästöjen määrittämiseen; tai
- b) säännelty yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että päästöjen raportoimiseksi tulevana raportointivuosina 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen sellaisten oletusarvojen käyttö, jotka ovat alhaisempia kuin 1, johtavat tarkempaan päästöjen määrittämiseen ja että ainakin toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) polttoainevirta on erittäin vähämerkityksinen;
 - ii) polttoainevirran oletusarvo on vähintään 0,95, kun polttoaine käytetään direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, tai enintään 0,05, kun polttoaine käytetään toimialoilla, jotka eivät kuulu mainitun liitteen soveltamisalaan.

5. Jos säännelty yhteisö käyttää useampaa kuin yhtä 2, 3 ja 4 kohdassa luetelluista menetelmistä polttoainevirtaa kohti, yhteisön on määritettävä soveltamisalakerroin kunkin menetelmän käytön tuloksena saatavien eri soveltamisalakerrointen painotettuna keskiarvona. Säännellyn yhteisön on annettava jokaisesta käytetystä menetelmästä mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot: menetelmän tyyppi, siihen liittyvä soveltamisalakerroin ja luovutetun polttoaineen määrä sekä Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen ja sen elinten hyväksymästä kansallisten kasvihuonekaasuinventarioiden yhteisestä raportointimuodosta saatu koodi.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa ja 75 i artiklassa säädetään, jäsenvaltio voi vaatia, että säännelty yhteisöt käyttävät tiettyä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää tai oletusarvoa tietyn tyyppiselle polttoaineelle tai tietyllä alueella kyseisen jäsenvaltion alueella. Oletusarvojen käyttö kansallisesti vaatii komission hyväksynnän.

Hyväksyessään oletusarvon ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon menetelmien asianmukaisen yhdenmukaistamisen tason jäsenvaltioiden välillä sekä toisaalta tarkkuuden ja hallinnon tehokkuuden ja toisaalta seuraukset, joita aiheutuu kustannusten siirtämisestä kuluttajille, samoin kuin mahdollisen riskin direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisten velvoitteiden kiertämisestä.

Kansallisen polttoainevirran tämän kohdan mukaisesti käytetty oletusarvo on aina vähintään 0,95, kun polttoaine käytetään direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, tai enintään 0,05, kun polttoaine käytetään toimialoilla, jotka eivät kuulu mainitun liitteen soveltamisalaan.

7. Säännellyn yhteisön on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa soveltamansa menetelmät tai oletusarvot.

4 alajakso

Biomassan käsittely

75 m artikla

Biomassapolttoainevirtojen luovuttaminen

1. Sovelletaan 38 ja 39 artiklaa, lukuun ottamatta 2 ja 2 a kohtaa. Tätä varten

- a) viittauksia toiminnanharjoittajaan on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön;
- b) viittauksia toimintotietoihin on pidettävä viittauksina luovutetun polttoaineen määriin;
- c) viittauksia lähdevirtoihin on pidettävä viittauksina polttoainevirtoihin;
- d) viittauksia liitteeseen II on pidettävä viittauksina liitteeseen II a;
- e) viittauksia 39 artiklan 2 kohtaan on pidettävä viittauksina tämän artiklan 3 kohtaan.

2. Kun sovelletaan 38 artiklan 5 kohtaa, on otettava huomioon raja-arvoja koskevat poikkeukset direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti edellyttäen, että säännelty yhteisö voi esittää asiaan kuuluvan näytön, joka tyydyttää toimivaltaista viranomaisesta. Komissio voi antaa ohjeita siitä, miten näitä raja-arvopoikkeuksia tarkemmin sovelletaan.

3. Jos säännellyn yhteisön on vaaditun määrittämistason mukaan tehtävä analyysijä biomassaosuuden määrittämiseksi, tämän on tapahduttava asiaankuuluvan standardin ja siihen sisältyvän analyysimenetelmän pohjalta sillä edellytyksellä, että toimivaltainen viranomaisella on hyväksynyt mainitun standardin ja analyysimenetelmän käytön.

Jos säännellyn yhteisön on vaaditun määrittämistason mukaan tehtävä analyysijä biomassaosuuden määrittämiseksi mutta ensimmäisen alakohdan soveltaminen ei ole teknisesti mahdollista tai se johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin, säännellyn yhteisön on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyntää varten vaihtoehtoinen arviointimenetelmä biomassaosuuden määrittämiseksi.

3 JAKSO

Muut säännökset

75 n artikla

Vähän päästöjä aiheuttavat säännellyt yhteisöt

1. Toimivaltainen viranomainen voi katsoa, että säännelty yhteisö on vähän päästöjä aiheuttava, jos ainakin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) vuotuiset keskimääräiset todennetut päästöt ovat vuodesta 2027 vuoteen 2030 raportointikautta edeltävien kahden vuoden aikana alle 1 000 hiilidioksiditonnia vuodessa, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia;
 - b) vuodesta 2031 alkaen säännellyn yhteisön vuotuiset keskimääräiset päästöt, jotka on raportoitu todennetuissa päästöselvityksissä tämänhetkistä päästökauppakautta välittömästi edeltävältä päästökauppakaudelta, olivat alle 1 000 hiilidioksiditonnia vuodessa, lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia;
 - c) jos a alakohdassa tarkoitetut vuotuiset keskimääräiset päästöt eivät ole käytettävissä tai ne eivät ole enää edustavia a alakohdan soveltamiseksi, mutta kyseisen säännellyn yhteisön vuotuiset päästöt lukuun ottamatta biomassasta peräisin olevaa hiilidioksidia, ovat seuraavien viiden vuoden aikana konservatiivisen arviointimenetelmän perusteella alle 1 000 hiilidioksidiekvivalenttonnia vuodessa.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan 38 artiklan 5 kohtaa.

2. Vähän päästöjä aiheuttavia säänneltyjä yhteisöjä ei vaadita toimittamaan 12 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tausta-asiakirjoja.
3. Poiketen siitä, mitä 75 j artiklassa säädetään, vähän päästöjä aiheuttava säännelty yhteisö voi määrittää luovutetun polttoaineen määrän ostokirjanpidon ja arvioitujen varastomuutosten perusteella.
4. Poiketen siitä, mitä 75 h artiklassa säädetään, vähän päästöjä aiheuttava säännelty yhteisö voi soveltaa vähimmäisvaatimuksena määrittämistasoa 1 määrittääkseen luovutetun polttoaineen määrät ja laskentakertoimet kaikille polttoainevirroille, paitsi jos suurempi tarkkuus on saavutettavissa ilman säännellylle yhteisölle aiheutuvaa lisävaivaa.
5. Vähän päästöjä aiheuttava säännelty yhteisö voi käyttää 32 artiklan mukaisten analyysieihin perustuvien laskentakerrontien määrittämiseen mitä tahansa laboratoriota, joka on teknisesti pätevä ja kykenevä tuottamaan teknisesti luotettavia tuloksia relevanttien analyysimenetelmien avulla ja esittää näyttöä 34 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista laadunvarmistustoimenpiteistä.
6. Jos vähän päästöjä aiheuttava säännelty yhteisö, joka kuuluu yksinkertaistetun tarkkailun piiriin, ylittää jonakin kalenterivuonna 2 kohdassa mainitun rajan, kyseisen säännellyn yhteisön on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle viivvyksettä.

Säännellyn yhteisön on toimitettava 15 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tarkkailusuunnitelman merkittävä muutos toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyntää varten viivymättä.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuitenkin annettava säännellyn yhteisön jatkaa yksinkertaistettua tarkkailua edellyttäen, että yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei 2 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa ole ylitetty viiden viimeisen raportointikauden aikana ja ettei raja ylity seuraavasta raportointikaudesta alkaen.

75 o artikla

Tietojen hallinta ja kontrolli

Sovelletaan V luvun säännöksiä. Tässä yhteydessä viittauksia toiminnanharjoittajaan on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön.

*75 p artikla***Vuotuiset päästöselvitykset**

1. Säännellyn yhteisön on vuodesta 2026 alkaen toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä päästöselvitys, joka kattaa raportointikauden vuotuiset päästöt ja joka on todennettu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti.

Vuonna 2025 säännellyn yhteisön on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle huhtikuun 30 päivään mennessä päästöselvitys, joka kattaa vuoden 2024 vuotuiset päästöt. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että selvityksessä annetut tiedot vastaavat tämän asetuksen vaatimuksia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin vaatia, että säännellyt yhteisöt toimittavat tässä kohdassa tarkoitetut vuotuiset päästöselvitykset ennen 30:tta päivää huhtikuuta, edellyttäen, että selvitys toimitetaan aikaisintaan yhden kuukauden kuluttua 68 artiklan 1 kohdassa annetusta määräajasta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten päästöselvitysten on sisällettävä vähintään liitteessä X luetellut tiedot.

*75 q artikla***Tarkkailumenetelmän parannusten raportointi**

1. Kunkin säännellyn yhteisön on tarkistettava säännöllisesti, voidaanko tarkkailumenetelmää parantaa.

Säänneltyjen yhteisöjen on toimitettava tarpeen mukaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää varten raportti, joka sisältää 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot, seuraaviin määräaikoihin mennessä:

- a) kun kyseessä on luokkaan A kuuluva yhteisö, viiden vuoden välein heinäkuun 31 päivään mennessä;
- b) kun kyseessä on luokkaan B kuuluva yhteisö, kolmen vuoden välein heinäkuun 31 päivään mennessä;
- c) kun kyseessä on säännelty yhteisö, joka käyttää 75 l artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua oletusarvoista soveltamisalakerrointa, heinäkuun 31 päivään 2026 mennessä.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin asettaa vaihtoehtoisen päivän raportin toimittamiselle, mutta sen on oltava viimeistään saman vuoden syyskuun 30 päivä; toimivaltainen viranomainen voi myös hyväksyä yhdessä tarkkailusuunnitelman tai parannusraportin kanssa jatkoajan toisen alakohdan mukaiseen määräaikaan, jos säännelty yhteisö toimittaessaan 75 b artiklan mukaisen tarkkailusuunnitelman, ilmoittaessaan päivityksistä kyseisen artiklan mukaisesti tai toimittaessaan parannusraportin tämän artiklan mukaisesti osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että syyt, jotka koskevat kohtuuttomia kustannuksia tai parannustoimenpiteitä, jotka eivät ole teknisesti mahdollisia toteuttaa, ovat valideja pidemmällä aikavälillä. Jatkoajassa otetaan huomioon se määrä vuosia, joiden ajalta säännelty yhteisö toimittaa näyttöä. Luokan B säännellyllä yhteisöllä parannusraporttien välinen kokonaisuus saa olla enintään neljä vuotta ja luokan A säännellyllä yhteisöllä enintään viisi vuotta.

2. Jos säännelty yhteisö ei sovelta merkittäviin polttoainevirtoihin vähintään 75 h artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 75 i artiklan 1 kohdassa vaadittuja määrittämistasoja, säännellyn yhteisön on perusteltava, miksi vaadittujen määrittämistasojen soveltaminen on teknisesti mahdotonta tai johtaisi kohtuuttomiin kustannuksiin.

Jos kuitenkin saadaan näyttöä siitä, että kyseisten määrittämistasojen saavuttamiseksi tarvittavista toimenpiteistä on tullut teknisesti toteuttamiskelpoisia eivätkä ne enää johda kohtuuttomiin kustannuksiin, säännellyn yhteisön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 75 b artiklan mukaisen tarkkailusuunnitelman asianmukaisista muutoksista ja esitettävä ehdotukset asiaan liittyvien toimenpiteiden toteuttamisesta ja aikataulusta.

3. Jos säännelty yhteisö käyttää 75 l artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua oletusarvoista soveltamisalakerrointa, sen on perusteltava, miksi minkään muun 75 l artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menetelmän soveltaminen yhteen tai useampaan merkittävään tai erittäin vähämerkityksiseen polttoainevirtaan ei ole teknisesti toteutettavissa tai miksi tällaisen muun menetelmän soveltaminen aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia.

Jos kuitenkin saadaan näyttöä siitä, että kyseisten polttoainevirtojen osalta jonkin muun 75 l artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menetelmän soveltamisesta on tullut teknisesti toteuttamiskelpoisia eikä se enää johda kohtuuttomiin kustannuksiin, säännellyn yhteisön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 75 b artiklan mukaisen tarkkailusuunnitelman asianmukaisista muutoksista ja esitettävä ehdotukset asiaan liittyvien toimenpiteiden toteuttamisesta ja aikataulusta.

4. Jos todentamisraportissa, joka on laadittu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti, todetaan mainitun täytäntöönpanoasetuksen 27, 29 ja 30 artiklassa tarkoitettuja poikkeamia, joita ei ole korjattu, tai parannussuosituksia, joita ei ole noudatettu, säännellyn yhteisön on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyntää varten raportti sen vuoden heinäkuun 31 päivään mennessä, jona todentaja on antanut todentamisraporttinsa. Raportissa on selostettava, miten ja milloin säännelty yhteisö on korjannut tai suunnittelee korjaavansa todentajan toteamat poikkeamat ja miten ja milloin se on toteuttanut tai suunnittelee toteuttavansa suositellut parannukset.

Toimivaltainen viranomainen voi asettaa vaihtoehtoisen päivän tässä kohdassa tarkoitetun raportin toimittamiselle, mutta sen on oltava viimeistään saman vuoden syyskuun 30 päivä. Kyseinen raportti voidaan tarvittaessa yhdistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun raporttiin.

Jos suositellut parannukset eivät parantaisi tarkkailumenetelmää, säännellyn yhteisön on perusteltava, miksi näin on. Jos suositellut parannukset johtaisivat kohtuuttomiin kustannuksiin, säännellyn yhteisön on esitettävä näyttöä kustannusten kohtuuttomuudesta.

5. Tämän artiklan 4 kohtaa ei sovelleta, jos säännelty yhteisö on jo korjannut kaikki sääntöjenvastaisuudet, toteuttanut suositellut parannukset ja toimittanut asiaan liittyvät tarkkailusuunnitelman muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyntää varten tämän asetuksen 75 b artiklan mukaisesti ennen tämän artiklan 4 kohdassa asetettua päivämäärää.

75 r artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama päästöjen määrittäminen

1. Seuraavissa tilanteissa toimivaltainen viranomainen tekee konservatiivisen arvion säännellyn yhteisön päästöistä ottaen huomioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille aiheutuvat seuraukset:

- a) säännelty yhteisö ei ole toimittanut todennettua vuotuista päästöselvitystä 75 p artiklan mukaiseen määräaikaan mennessä;
- b) 75 p artiklassa tarkoitettu todennettu vuotuinen päästöselvitys ei ole tämän asetuksen mukainen;
- c) säännellyn yhteisön vuotuista päästöselvitystä ei ole todennettu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisesti.

2. Jos todentaja on kertonut täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2067 mukaisessa todentamisraportissa, että on muita kuin olennaisia väärintulkintoja, joita säännelty yhteisö ei ole korjannut ennen todentamisraportin antamista, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava nämä väärintulkinnat ja tehtävä tarvittaessa konservatiivinen arvio säännellyn yhteisön päästöistä ottaen huomioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille koituvat seuraukset. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava säännellylle yhteisölle, onko vuotuisen päästöselvitykseen tehtävä korjauksia ja mitä korjauksia siihen on tehtävä. Säännellyn yhteisön on asetettava nämä tiedot todentajan saataville.

3. Jäsenvaltioiden on käynnistettävä tarkkailusuunnitelmien hyväksymisestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja vuotuisten päästöselvitysten hyväksymisestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välinen tehokas tietojenvaihto.

75 s artikla

Tiedonsaanti ja tietojen pyöristäminen

Sovelletaan 71 artiklaa ja 72 artiklan 1 ja 2 kohtaa. Tässä yhteydessä viittauksia toiminnanharjoittajaan ja ilma-alueen käyttäjään on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön.

75 t artikla

Johdonmukaisuuden varmistaminen muiden raporttien kanssa

Direktiivin 2003/87/EY liitteessä III lueteltujen toimintojen aiheuttamien päästöjen raportoimiseksi

- a) toimialat, joilla direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyt polttoaineet luovutetaan kulutukseen ja poltetaan, on nimettävä käyttäen CRF-koodeja;
- b) direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyt polttoaineet nimetään soveltuvin osin käyttäen CN-koodeja sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivit 2003/96/EY ja 2009/30/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- c) jotta varmistetaan johdonmukaisuus niiden raporttien kanssa, joita tehdään verotustarkoituksiin sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivit 2003/96/EY ja (EU) 2020/262 on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, säännellyn yhteisön on tarvittaessa, kun se ilmoittaa yhteystietonsa tarkkailusuunnitelmassaan ja päästöselvityksessään, käytettävä asetuksen (EU) N:o 952/2013 (***) mukaista talouden toimijoiden rekisteröinti- ja tunnistenumeroa, asetuksen (EU) N:o 389/2012 (****) mukaista valmisteveronumeroa tai kansallista valmisteveron rekisteröinti- ja tunnistenumeroa, jonka asianomainen viranomais on antanut sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla direktiivi 2003/96/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

75 u artikla

Tietotekniset vaatimukset

Sovelletaan VII luvun säännöksiä. Tässä yhteydessä viittauksia toiminnanharjoittajaan ja ilma-aluksen käyttäjään on pidettävä viittauksina säänneltyyn yhteisöön.

VII b LUKU

SÄÄNNELTYJEN YHTEISÖJEN PÄÄSTÖJEN TARKKAILUUN LIITTYVÄT HORISONTAALISET SÄÄNNÖKSET

75 v artikla

Kaksinkertaisen laskennan välttäminen tarkkailun ja raportoinnin avulla

1. Jäsenvaltioiden on helpotettava tehokasta tietojen vaihtoa, jonka avulla säännellyt yhteisöt pystyvät määrittämään kulutukseen luovutetun polttoaineen loppukäytön.
2. Jokaisen toiminnanharjoittajan on toimitettava yhdessä 68 artiklan 1 kohdan mukaisen todennetun päästöselvityksen kanssa liitteen X a mukaiset tiedot. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toiminnanharjoittajat antavat liitteessä X a luetellut merkitykselliset tiedot asianomaisen säännellyn yhteisön saataville ennen raportointivuoden maaliskuun 31 päivää.
3. Jokaisen säännellyn yhteisön on toimitettava yhdessä 75 p artiklan 1 kohdan mukaisen todennetun päästöselvityksen kanssa liitteessä X b luetellut tiedot kulutukseen luovuttamansa polttoaineen kuluttajista.
4. Jokaisen säännellyn yhteisön, joka luovuttaa polttoainetta käytettäväksi polttoon direktiivin 2003/87/EY III luvun soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, on määritettävä päästönsä tämän asetuksen 75 p artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa selvityksessä käyttämällä tämän asetuksen liitteen X a mukaisesti annetuissa toiminnanharjoittajien raporteissa olevia tietoja ja vähentämällä kyseisissä raporteissa tarkoitettu relevantit polttoaineen määrät. Polttoaineen määrät, jotka on hankittu mutta joita ei käytetä samana vuonna, saa vähentää vain, jos toiminnanharjoittajan todennetussa päästöselvityksessä vahvistetaan raportointivuotta seuraavana vuonna, että polttoaineet on käytetty direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitettuun toimintaan. Muussa tapauksessa erotus on tuotava esiin säännellyn yhteisön kyseisen vuoden todennetussa päästöselvityksessä.
5. Jos käytetyt polttoaineen määrät vähennetään raportointivuotta seuraavana vuonna, vähennys on tehtävä absoluuttisten päästövähennyksen muodossa. Vähennykset saadaan kertomalla toiminnanharjoittajan käyttämän polttoaineen määrä säännellyn yhteisön tarkkailusuunnitelmassa annetulla vastaavalla päästökertoimella.
6. Edellä olevia 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta, ellei säännelty yhteisö pysty osoittamaan, että kulutukseen luovutetut polttoaineet käytetään polttoon direktiivin 2003/87/EY III luvun soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla.

7. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tämän artiklan toiminnanharjoittajia koskevia säännöksiä sovelletaan myös ilma-aluksen käyttäjiin.

75 w artikla

Petosten ehkäisy ja yhteistyövelvoite

1. Jäsenvaltioiden on laadittava toimenpiteet petosten torjumiseksi ja määritettävä petoksista määrättävät seuraamukset, jotka vastaavat tarkoitustaan ja joilla on riittävä pelotevaikutus, jotta voidaan varmistaa direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöjen tarkka tarkkailu ja raportointi.

2. Direktiivin 2003/87/EY 18 artiklan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on, paitsi huolehdittava 10 artiklan nojalla vahvistetuista velvoitteista, tarvittaessa tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja tämän asetuksen soveltamiseksi, myös rikkomusten havaitsemiseksi ja 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten tai muiden korjaavien toimenpiteiden määrittämiseksi direktiivin 2003/87/EY 16 artiklan mukaisesti, niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden tehtäviin valvonta kuuluu sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla direktiivit 2003/96/EY ja (EU) 2020/262 on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/31/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, muiden kuin automaattisten vaakojen asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 107).

(**) Neuvoston direktiivi 95/60/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1995, kaasuoiljyn ja lentopetrolin merkitsemisestä veron määrittämiseksi (EYVL L 291, 6.12.1995, s. 46).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

(****) Neuvoston asetus (EU) N:o 389/2012, annettu 2 päivänä toukokuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla ja asetuksen (EY) N:o 2073/2004 kumoamisesta (EUVL L 121, 8.5.2012, s. 1)."

25) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) muutetaan 1 jakso seuraavasti:

i) korvataan 1 kohdan f alakohdassa viittaus yhdenmukaistettuun standardiin "ISO 14001:2004" viittauksella yhdenmukaistettuun standardiin "ISO 14001:2015";

ii) korvataan 7 kohdan d alakohdassa viittaus asetukseen "(EU) N:o 1193/2011" viittauksella asetukseen

"(EU) 2019/1122" (*).

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1122, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä unionin rekisterin toiminnan osalta (EUVL L 177, 2.7.2019, s. 3).";

iii) lisätään 10 kohta seuraavasti:

"10) tarvittaessa 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä kuvaus menettelystä, jota käytetään 75 v artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisen.";

b) muutetaan 2 jakso seuraavasti:

i) korvataan otsikko seuraavasti:

"ILMAILUALAN TARKKAILUSUUNNITELMIEN VÄHIMMÄISSISÄLTÖ";

ii) korvataan 1 kohdan i alakohdassa viittaus yhdenmukaistettuun standardiin "ISO 14001:2004" viittauksella yhdenmukaistettuun standardiin "ISO 14001:2015";

iii) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- ”l) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jolla arvioidaan, onko biopolttoaine 38 artiklan 5 kohdan mukaista;
- m) tarvittaessa kuvaus 54 artiklan mukaisesta menettelystä, jota käytetään biopolttoaineen määrien määrittämiseen ja jolla varmistetaan, ettei määriä lasketa kahteen kertaan;
- n) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jolla arvioidaan, onko hyväksyttävä lentopolttoaine 54 a artiklan 2 kohdan mukaista;
- o) tarvittaessa kuvaus 54 a artiklan mukaisesta menettelystä, jota käytetään hyväksyttävän lentopolttoaineen määrien määrittämiseen ja jolla varmistetaan, ettei määriä lasketa kahteen kertaan.”;

iv) poistetaan 2 kohdan f ja g alakohta;

c) poistetaan 3 jakso;

d) lisätään jakso seuraavasti:

”4. SÄÄNNELTYJEN YHTEISÖJEN TARKKAILUSUUNNITELMIEN VÄHIMMÄISSISÄLTÖ

Säännellyn yhteisön tarkkailusuunnitelman on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

1) yleiset tiedot säännelystä yhteisöstä:

- a) säännellyn laitoksen tunnistetiedot, yhteystiedot, myös osoite, ja tarvittaessa seuraavat tunnisteenumerot, joita käytetään verotustarkoituksissa sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivit 2003/96/EY ja (EU) 2020/262 on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä: asetuksen (EU) N:o 952/2013 mukainen talouden toimijoiden rekisteröinti- ja tunnistenumero, asetuksen (EU) N:o 389/2012 mukainen valmisteveronumero tai kansallinen valmisteveron rekisteröinti- ja tunnistenumero, jonka asianomainen viranomais on antanut sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jolla direktiivi 2003/96/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- b) säännellyn yhteisön kuvaus, joka sisältää luettelon tarkkailtavista polttoainevirroista, tiedon tavasta luovuttaa polttoainevirrat kulutukseen, korkeimmalle käytettävissä olevalle tasolle yhdistetyt tiedot kulutukseen luovutetun polttoainevirran loppukäyttö(i)stä, myös CRF-koodin, ja joka täyttää seuraavat kriteerit:
 - i) kuvauksen täytyy olla riittävä sen osoittamiseksi, ettei tietoa lasketa kahteen kertaan;
 - ii) yksinkertainen kaavio b alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tiedoista, joissa kuvataan säännelty yhteisö, polttoainevirrat, tavat, joilla direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyt polttoaineet luovutetaan kulutukseen, mittauslaitteet ja muut sellaiset säännellyn yhteisön osat, joilla on merkitystä tarkkailumenetelmän kannalta, kuten tietovirtojen hallintatoimet ja kontrollitoimet;
 - iii) yksinkertainen kaavio kyseisten säädösten soveltamiseksi käytettävistä mittausmenetelmistä, jos kyseiset säännellyt yhteisöt ja polttoainevirrat vastaavat yhteisöjä, joilla on raportointivelvollisuuksia sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla neuvoston direktiivit 2003/96/EY ja 2009/30/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä edellä tarkoitettun lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia polttoaineita;
 - iv) tarvittaessa tiedot mahdollisesta tarkkailuvuoden poikkeavasta aloitus- ja lopetuspäivästä 75 j artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) kuvaus menettelystä, jolla hallitaan tarkkailu- ja raportointitehtävien jakamista säännellyssä yhteisössä sekä vastuullisen henkilökunnan osaamista;

- d) kuvaus menettelystä, jolla arvioidaan säännöllisesti tarkkailusuunnitelman tarkoituksenmukaisuutta ja joka sisältää vähintään seuraavat:
- i) tarkistetaan polttoainevirtojen luettelo ja varmistetaan, että se on täydellinen ja että kaikki säännellyn yhteisön luonteen ja toiminnan merkittävät muutokset sisällytetään tarkkailusuunnitelmaan;
 - ii) arvioidaan, onko luovutetun polttoaineen määrien ja muiden muuttujien osalta soveltuville osin noudatettu käytettyjen määrittämistasojen epävarmuusrajoja kunkin polttoainevirran osalta;
 - iii) arvioidaan mahdollisia toimenpiteitä käytetyn tarkkailumenetelmän parantamiseksi, varsinkin menetelmän, jolla soveltamisalakerroin määritetään;
- e) kuvaus 58 artiklassa vaadittujen tietovirtojen hallintatoimien kirjallisista menettelyistä, mukaan lukien tarvittaessa selventävä kaavio;
- f) kuvaus 59 artiklassa vahvistettujen kontrollitoimien kirjallisista menettelyistä;
- g) tarvittaessa tiedot relevanteista yhteyksistä direktiivin 2003/87/EY liitteessä III olevaan luetteloon sisältyvän säännellyn yhteisön toiminnan ja verotustarkoituksiin sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla direktiivit 2003/96/EY ja (EU) 2020/262 on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, tehtävän raportoinnin välillä;
- h) tarkkailusuunnitelman version numero ja päivämäärä, josta alkaen kyseistä tarkkailusuunnitelman versiota sovelletaan;
- i) säännellyn yhteisön luokka;
- 2) laskentaan perustuvien menetelmien yksityiskohtainen kuvaus, joka koostuu seuraavista:
- a) jokaista tarkkailtavaa polttoainevirtaa kohden yksityiskohtainen kuvaus sovelletusta laskentaan perustuvasta menetelmästä, myös luettelo käytetyistä syöttötiedoista ja laskentakaavoista, soveltamisalakerroimen määrittämismenetelmät, luettelo luovutetun polttoaineen määriin sovelletuista määrittämistasoista, kaikki merkitykselliset laskentakertoimet, soveltamisalakerroin ja kulutukseen luovutetun polttoainevirran loppukäytön (-käyttöjen) CRF-koodit tunnetulla yhdistämistasolla;
 - b) jos säännelty yhteisö aikoo hyödyntää yksinkertaistusta erittäin vähämerkityksisten polttoainevirtojen osalta, polttoainevirtojen luokitus merkittäviin ja erittäin vähämerkityksisiin polttoainevirtoihin;
 - c) kunkin tarkkailtavan polttoainevirran osalta käytettyjen mittausjärjestelmien kuvaus ja niiden mitta-asteikko sekä käytettävien mittauslaitteiden epävarmuus ja niiden sijainti;
 - d) tarvittaessa kunkin polttoainevirran osalta käytetyt laskentakerointen oletusarvot ja kerrointen lähde tai relevantti lähde, josta oletuskerroin haetaan säännöllisesti;
 - e) tarvittaessa kunkin polttoainevirran osalta luettelo kaikkien olennaisten laskentakerointen määrittämiseen käytettävistä analyysimenetelmistä sekä kyseisiin analyysihin liittyvien kirjallisten menettelyjen kuvaus;
 - f) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jolla selvitetään analysoitavan polttoaineen näytteenottoa koskevaa näytteenottosuunnitelmaa, ja menettelystä, jota käytetään näytteenottosuunnitelman tarkoituksenmukaisuuden tarkistamiseen;
 - g) tarvittaessa luettelo laboratorioista, jotka osallistuvat asiaan liittyvien analyysimenetelmien suorittamiseen, ja ellei laboratoriolle ole 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua akkreditointia, kuvaus menettelystä, jolla sen osoitetaan täyttävän vastaavat vaatimukset 34 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

- 3) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jolla arvioidaan, ovatko biomassapolttoainevirrat 38 artiklan 5 kohdan ja soveltuvin osin 75 m artiklan 2 kohdan mukaisia;
- 4) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jota käytetään biokaasun määrien määrittämiseen ostokirjanpidon perusteella 39 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- 5) tarvittaessa kuvaus menettelystä, jota käytetään 75 v artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseen ja 75 v artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamiseen.”

26) Muutetaan liitteessä II olevassa I jaksossa taulukko 1 seuraavasti:

- i) korvataan kiinteitä polttoaineita koskeva kolmas rivi seuraavasti:

”Kiinteät polttoaineet, lukuun ottamatta jätteitä	Polttoaineen määrä [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
---	------------------------	---------	-------	---------	----------

- ii) lisätään kiinteitä polttoaineita koskevan rivin jälkeen rivi seuraavasti:

”Jäte	Polttoaineen määrä [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
-------	------------------------	---------	-------	---------	----------

27) Lisätään liite II a seuraavasti:

”LIITE II a

Määrittämistasojen määrittäminen säännelyihin yhteisöihin liittyviä laskentaperusteisia menetelmiä varten

1. MÄÄRITTÄMISTASOJEN MÄÄRITTÄMINEN LUOVUTETUN POLTTOAINEEN MÄÄRIÄ VARTEN

Taulukon 1 epävarmuusrajoja sovelletaan luovutetun polttoaineen määriä koskevien vaatimusten kannalta merkityksellisiin määrittämistasoihin 28 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 29 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Epävarmuusrajat on tulkittava suurimmaksi sallituksi epävarmuudeksi polttoainevirtojen määrittämisessä raportointikauden aikana.

Taulukko 1

Määrittämistasot luovutetun polttoaineen määriä varten (kunkin määrittämistason suurin sallittu epävarmuus)

Polttoainevirran tyyppi	Muuttuja, johon epävarmuutta sovelletaan	Määrittämistaso 1	Määrittämistaso 2	Määrittämistaso 3	Määrittämistaso 4
-------------------------	--	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------

Polttoaineiden poltto

Kaupalliset peruspolttoaineet	Polttoaineen määrä [t] tai [Nm ³] tai [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Muut kaasumaiset tai nestemäiset polttoaineet	Polttoaineen määrä [t] tai [Nm ³] tai [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Kiinteät polttoaineet	Polttoaineen määrä [t] tai [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %

2. MÄÄRITTÄMISTASOJEN MÄÄRITTÄMINEN LASKENTAKERTOIMIA JA SOVELTAMISALAKERROINTA VARTEN

Säännelyjen yhteisöjen on tarkkailtava hiilidioksidipäästöjä, jotka ovat peräisin kaikentyyppisistä polttoaineista, jotka on luovutettu kulutukseen direktiivin 2003/87/EY liitteessä III luetelluilla toimialoilla tai mainitun direktiivin 30 j artiklan mukaisesti unionin järjestelmään sisällytetyillä toimialoilla, käyttämällä tässä jaksossa vahvistettuja määrittämistasojen määritelmiä.

2.1 Määrittämistasot päästökertoimia varten

Jos seospolttoaineen biomassaosuus on määritetty, määrittämistasojen on liityttävä alustavaan päästökertoimeen. Fossiilisten polttoaineiden osalta määrittämistasojen on liityttävä päästökertoimeen.

Määrittämistaso 1: Säännellyn yhteisön on sovellettava jompaakumpaa seuraavista:

- a) liitteessä VI olevassa 1 jaksossa lueteltuja standardikertoimia tai
- b) 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti muita vakioarvoja, ellei liitteessä VI olevassa 1 jaksossa ilmoiteta sovellettavaa arvoa.

Määrittämistaso 2 a: Säännellyn yhteisön on sovellettava kutakin polttoainetta koskevaa maakohtaista päästökerrointa 31 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Määrittämistaso 2 b: Säännellyn yhteisön on johdettava polttoaineelle päästökertoimet eri hiilityyppien tehollisen lämpöarvon perusteella ja käytettävä empiirisiä korrelaatiokertoimia, jotka määritetään vähintään kerran vuodessa 32–35 artiklan ja 75 m artiklan mukaisesti.

Säännellyn yhteisön on varmistettava, että korrelaatiokerroin on hyvien teknisten käytäntöjen mukainen ja että sitä sovelletaan vain sillä alueella oleviin mallin mukaisiin arvoihin, jolla se on määritetty.

Määrittämistaso 3: Säännellyn yhteisön on sovellettava jompaakumpaa seuraavista:

- a) päästökertoimen määrittäminen 32–35 artiklan asiaankuuluvien säännösten mukaisesti;
- b) määrittämistasoa 2 b varten täsmennetty empiirinen korrelaatiokerroin, jos säännely yhteisö osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että empiirisen korrelaatiokertoimen epävarmuus on enintään 1/3 epävarmuusarvosta, jota säännellyn yhteisön on noudatettava kyseisen polttoaineen luovutetun määrän määrittämisen yhteydessä.

2.2 Määrittämistasot yksikön muuntokerrointa varten

Määrittämistaso 1: Säännellyn yhteisön on sovellettava jompaakumpaa seuraavista:

- a) liitteessä VI olevassa 1 jaksossa lueteltuja standardikertoimia tai
- b) 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti muita vakioarvoja, ellei liitteessä VI olevassa 1 jaksossa ilmoiteta sovellettavaa arvoa.

Määrittämistaso 2 a: Säännellyn yhteisön on sovellettava kutakin polttoainetta koskevaa maakohtaista kerrointa 31 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Määrittämistaso 2 b: Kaupallisten polttoaineiden osalta on käytettävä yksikön muuntokerrointa, joka on saatu kyseisen polttoaineen ostokirjanpidosta, edellyttäen, että se on määritetty hyväksytyjen kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti.

Määrittämistaso 3: Säännellyn yhteisön on määritettävä yksikön muuntokerroin 32–35 artiklan mukaisesti.

2.3 Määrittämistasot biomassaosuutta varten

Määrittämistaso 1: Säännellyn yhteisön on sovellettava toimivaltaisen viranomaisen tai komission julkaisemaa sovellettavaa arvoa tai 31 artiklan 1 kohdan mukaisia arvoja.

Määrittämistaso 2: Säännellyn yhteisön on sovellettava 75 m artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hyväksytyä arviointimenetelmää.

Määrittämistaso 3 a: Sännellyn yhteisön on sovellettava analyysijä 75 m artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 32–35 artiklan mukaisesti.

Jos säännely yhteisö olettaa fossiilisen osuuden olevan 100 prosenttia 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti, biomassaosuudelle ei määritetä määrittämistasoa.

Määrittämistaso 3 b: Jos polttoaine on peräisin tuotantoprosessista, jonka syöttövirrat on määritelty ja ne ovat jäljitettävissä, säännely yhteisö saa perustaa arvionsa prosessiin syötettävän ja sieltä poistuvan fossiilisen ja bioperäisen hiilen massataseeseen, kuten direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaiseen massatasejärjestelmään.

2.4 Määrittämistasot soveltamisalakerrointa varten

Määrittämistaso 1: Sännellyn yhteisön on sovellettava 75 l artiklan 3 tai 4 kohdan mukaista oletusarvoa.

Määrittämistaso 2: Sännellyn yhteisön on sovellettava 75 l artiklan 2 kohdan e–g alakohdan mukaisia menetelmiä.

Määrittämistaso 3: Sännellyn yhteisön on sovellettava 75 l artiklan 2 kohdan a–d alakohdan mukaisia menetelmiä.”

28) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Ilmailualan tarkkailumenetelmät (53 artikla)”;

b) korvataan 2 jaksossa oleva taulukko 1 seuraavasti:

”Taulukko 1

Fossiilisten lentopolttoaineiden hiilidioksidikertoimet (alustavat päästökertoimet)

Polttoaine	Päästökerroin (t CO ₂ /t polttoainetta)
Lentobensiini (AvGas)	3,10
Bensiininomainen lentopetroli (Jet B)	3,10
Lentopetroli (Jet A1 tai Jet A)	3,16”

29) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) muutetaan 10 jakso seuraavasti:

i) korvataan A kohta seuraavasti:

”A. Soveltamisala

Toiminnanharjoittajan on otettava huomioon vähintään seuraavat potentiaaliset hiilidioksidipäästöjen lähteet: raaka-aineissa olevan kalkkikiven, dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi, muut kuin karbonaattihiltä sisältävät raaka-aineet, tavanomaiset fossiiliset hehkutusuunipolttoaineet, vaihtoehtoiset fossiilipohjaiset hehkutusuunipolttoaineet ja raaka-aineet, biomassapohjaiset hehkutusuunipolttoaineet (biomassajätteen) ja muut polttoaineet.

Jos poltettu kalkki ja kalkkikivestä peräisin oleva hiilidioksidi käytetään puhdistamisprosesseihin siten, että lähes sama määrä hiilidioksidia sitoutuu uudelleen, karbonaattien hajoamista ja puhdistamisprosessia ei tarvitse sisällyttää erikseen laitoksen tarkkailusuunnitelmaan.”;

ii) korvataan B kohta seuraavasti:

"B. Erityiset tarkkailusäännöt

Poltosta aiheutuvia päästöjä on tarkkailtava tässä liitteessä olevan 1 jakson mukaisesti. Karbonaatteja sisältävistä raaka-aineista aiheutuvia prosessipäästöjä on tarkkailtava liitteessä II olevan 4 jakson mukaisesti. Kalsium- ja magnesiumkarbonaatit on aina otettava huomioon. Raaka-aineissa olevat muut karbonaatit ja muu kuin karbonaattihili otetaan huomioon, jos ne ovat merkityksellisiä päästöjen laskemisen kannalta.

Syöttöön perustuvassa menetelmässä karbonaattipitoisuuden arvoja on mukautettava materiaalin kosteus- ja sivukivipitoisuutta vastaavasti. Magnesiitin tuotannon tapauksessa muut magnesiumia sisältävät mineraalit kuin karbonaatit on otettava huomioon tarpeen mukaan.

Kaksinkertaista laskentaa tai palautettujen tai läpikulkevien materiaalien poisjättämistä on vältettävä. Menetelmää B sovellettaessa kalkkiuunipöly on luettava soveltuvin osin erilliseksi lähdevirraksi.”;

b) korvataan 11 jakson B kohta seuraavasti:

"B. Erityiset tarkkailusäännöt

Poltosta, myös savukaasun puhdistuksesta, aiheutuvia päästöjä tarkkaillaan tässä liitteessä olevan 1 jakson mukaisesti. Muista kuin karbonaattiraaka-aineista, kuten koksista, grafiitista ja hiilipölystä, aiheutuvia prosessipäästöjä on tarkkailtava liitteessä II olevan 4 jakson mukaisesti. Karbonaateista on otettava huomioon vähintään CaCO_3 , MgCO_3 , Na_2CO_3 , NaHCO_3 , BaCO_3 , Li_2CO_3 , K_2CO_3 ja SrCO_3 . Vain menetelmää A käytetään.

Poiketen siitä, mitä liitteessä II olevassa 4 jaksossa vahvistetaan, karbonaatteja sisältävien raaka-aineiden päästökertoimeen on sovellettava seuraavia määrittämistasojen määritelmiä:

Määrittämistaso 1: Liitteessä VI olevassa 2 jaksossa lueteltuja stoikiometrisiä suhdelukuja on käytettävä. Relevanttien syöttöaineiden puhtaus on määriteltävä toimialan parhaiden käytäntöjen avulla.

Määrittämistaso 2: Kussakin relevantissa syöttöaineessa oleva relevantti karbonaattimäärä on määritettävä 32–35 artiklan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä liitteessä II olevassa 4 jaksossa vahvistetaan muuntokertoimen osalta, karbonaatteja ja muita kuin karbonaatteja sisältävistä raaka-aineista aiheutuviin prosessipäästöihin on sovellettava ainoastaan määrittämistasoa 1.”

30) Muutetaan liite V seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Määrittämistasoa koskevat vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan laskentaan perustuviin menetelmiin 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa luokkaan A kuuluvissa laitoksissa ja 75 e artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa luokkaan A kuuluvissa yhteisöissä, ja laskentakertoimet, joita sovelletaan 19 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa luokkiin B ja C kuuluvissa laitoksissa ja 75 e artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa luokkaan B kuuluvissa yhteisöissä käytettäviin kaupallisiin peruspolttoaineisiin”;

b) muutetaan taulukko 1 seuraavasti:

i) korvataan kiinteitä polttoaineita koskeva kolmas rivi seuraavasti:

"Kiinteät polttoaineet, lukuun ottamatta jätteitä	1	2 a / 2 b	2 a / 2 b	ei sovelleta	1	ei sovelleta”
---	---	-----------	-----------	--------------	---	---------------

ii) lisätään kiinteitä polttoaineita koskevan rivin jälkeen seuraava rivi:

"Jäte	1	2 a / 2 b	2 a / 2 b	ei sovelleta	1	ei sovelleta”
-------	---	-----------	-----------	--------------	---	---------------

31) Lisätään liitteeseen V taulukko 2 seuraavasti:

”Taulukko 2

Vähimmäismäärittämistasot, joita sovelletaan laskentaan perustuviin menetelmiin luokkaan A kuuluvissa yhteisöissä ja 75 e artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa säännellyissä yhteisöissä käytettävien kaupallisten peruspolttoaineiden laskentakertoimiin

Polttoainevirran tyyppi	Luovutetun polttoaineen määrä [t]	Yksikön muuntokerroin	Päästökerroin (*)
Kaupalliset peruspolttoaineet	2	2 a / 2 b	2 a / 2 b
Muut kaasumaiset tai nestemäiset polttoaineet	2	2 a / 2 b	2 a / 2 b
Kiinteät polttoaineet	1	2 a / 2 b	2 a / 2 b

(*) Päästökerrointa koskevat määrittämistasot liittyvät alustavaan päästökertoimeen. Materiaaliseosten osalta biomassaosuus on määritettävä erikseen. Määrittämistaso 1 on vähimmäismäärittämistaso, jota sovelletaan biomassaosuuteen luokkaan A kuuluvien laitosten tapauksessa ja kaupallisten peruspolttoaineiden tapauksessa kaikkien säänneltyjen yhteisöjen osalta 75 e artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

32) Lisätään liitteessä VI olevan 1 jakson taulukkoon 1 käytettyjä renkaita koskevan 47. rivin jälkeen seuraava rivi:

”Yhdyskuntajäte (muu kuin biomassaosuus)	91,7	ei sovelleta	IPCC 2006 GL”
--	------	--------------	---------------

33) Korvataan liite IX seuraavasti:

”LIITE IX

67 artiklan 1 kohdan mukaisesti säilytettävät vähimmäistiedot

Toiminnanharjoittajien, ilma-aluksen käyttäjien ja säänneltyjen yhteisöjen on säilytettävä vähintään seuraavat:

1. LAITOKSIA, ILMA-ALUKSEN KÄYTTÄJIÄ JA SÄÄNNELTYJÄ YHTEISÖJÄ KOSKEVAT YHTEISET VAATIMUKSET

- 1) Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä tarkkailusuunnitelma.
- 2) Asiakirjat, joilla perustellaan tarkkailumenetelmien valinta, ja asiakirjat, joilla perustellaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät väliaikaiset tai muut kuin väliaikaiset muutokset tarkkailumenetelmiin ja tarvittaessa määrittämistasoihin.
- 3) Kaikki asiaankuuluvat tarkkailusuunnitelmien päivitykset, joista on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle 15 artiklan mukaisesti, ja toimivaltaisen viranomaisen vastaukset.
- 4) Kaikki tarkkailusuunnitelmassa mainitut kirjalliset menettelyt, tarvittaessa myös näytteenottosuunnitelma, tietovirtojen hallintatoimiin liittyvät menettelyt ja kontrollitoimiin liittyvät menettelyt.
- 5) Luettelo tarkkailusuunnitelman ja kaikkien siihen liittyvien menettelyjen kaikista käytetyistä versioista.
- 6) Dokumentaatio tarkkailuun ja raportointiin liittyvistä vastuista.
- 7) Tarvittaessa toiminnanharjoittajan, ilma-aluksen käyttäjän tai säännellyn yhteisön tekemä riskinarviointi.
- 8) Parannusraportit, joista säädetään 69 artiklassa.
- 9) Todennettu vuotuinen päästöselvitys.

- 10) Todentamisraportti.
- 11) Mahdolliset muut tiedot, jotka on yksilöity vuotuisen päästöselvityksen todentamisen kannalta tarpeellisiksi.

2. KIINTEITÄ LAITOKSIA KOSKEVAT ERITYISTIEDOT

- 1) Kasvihuonekaasujen päästölupa ja sen mahdolliset päivitykset.
- 2) Tarvittaessa mahdolliset epävarmuustarkastelut.
- 3) Laitoksissa käytettyjen laskentaan perustuvien menetelmien osalta:
 - a) toimintotiedot, joita on käytetty kutakin lähdevirtaa koskevissa mahdollisissa päästölaskelmissa, luokiteltuina prosessi- ja polttoaine- tai materiaalityypin mukaisesti;
 - b) tarvittaessa luettelo kaikista laskentakertoimina käytetyistä oletusarvoista;
 - c) kattavat näytteenoton ja analyysin tulokset laskentakertointen määrittämiseksi;
 - d) dokumentaatio kaikista tehottomista, korjatuista menettelyistä ja 64 artiklan mukaisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä;
 - e) mittauslaitteiden kalibroinnin ja huollon tulokset.
- 4) Laitosten laskentaan perustuvien menetelmien osalta on annettava seuraavat lisätiedot:
 - a) asiakirjat, joilla perustellaan mittauksen valinta tarkkailumenetelmäksi;
 - b) kunkin päästölähteen päästöjen epävarmuusanalysissä käytetyt tiedot prosesseittain luokiteltuna;
 - c) varmuuslaskentaan käytetyt tiedot ja laskelmien tulokset;
 - d) jatkuvatoimisen päästömittausjärjestelmän yksityiskohtainen tekninen kuvaus, mukaan lukien toimivaltaisen viranomaisen hyväksymisasiakirjat;
 - e) raakatiedot ja yhdistetyt tiedot jatkuvatoimisesta päästömittausjärjestelmästä, mukaan lukien muutoksia koskevat tiedot, testilokikirja, seisonta-ajat, kalibroinnit, huollot ja ylläpidot;
 - f) dokumentaatio kaikista jatkuvatoimisen päästömittausjärjestelmän muutoksista;
 - g) mittauslaitteiden kalibroinnin ja huollon tulokset;
 - h) tarvittaessa massa- tai energiatasemalli, jota on käytetty korvaavien tietojen määrittämiseen 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja siihen liittyvät oletukset.
- 5) Käytettäessä 22 artiklassa tarkoitettua fall back -menetelmää kaikki tiedot, joita tarvitaan niiden päästölähteiden ja lähdevirtojen päästöjen määrittämiseen, joihin tätä menetelmää sovelletaan, sekä toimintotietojen, laskentakertoimien ja muiden määrittämistasoon perustuvassa menetelmässä raportoitavien muuttujien epäsuorat tiedot.
- 6) Alumiinin primäärituotannon osalta on annettava seuraavat lisätiedot:
 - a) asiakirjat tuloksista, jotka on saatu mittausjaksoista laitoskohtaisten CF₄- ja C₂F₆-päästökerrointen määrittämiseksi;
 - b) asiakirjat tuloksista, jotka on saatu hajapäästöjen talteenoton tehokkuuden määrittämisestä;
 - c) kaikki alumiinin primäärituotantoa, anodiefektien tiheyttä ja keskimääräistä kestoja sekä ylijännitetietoa koskevat asiaankuuluvat tiedot.
- 7) Hiilidioksidin talteenoton, kuljetuksen ja geologisen varastoinnin toimintojen osalta tarvittaessa seuraavat lisätiedot:
 - a) asiakirjat hiilidioksidin geologista varastointia harjoittavien laitosten varastointikompleksiin injektioimasta hiilidioksidimäärästä;
 - b) edustavasti aggregoidut paine- ja lämpötilatiedot siirtoverkosta;

- c) kopio varastointiluvasta, mukaan lukien hyväksyty tarkkailusuunnitelma, direktiivin 2009/31/EY 9 artiklan mukaisesti;
- d) direktiivin 2009/31/EY 14 artiklan mukaisesti toimitetut raportit;
- e) direktiivin 2009/31/EY 15 artiklan mukaisesti suoritettuja tarkastuksia koskevat raportit;
- f) asiakirjat direktiivin 2009/31/EY 16 artiklan mukaisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

3. ILMAILUTOIMINTOJA KOSKEVAT ERITYISTIEDOT

- 1) Luettelo omistuksessa olevista, vuokralle otetuista ja vuokralle annetuista ilma-aluksista ja tarvittava näyttö luettelon täydellisyydestä; kunkin ilma-aluksen osalta päivämäärä, jona se lisätään ilma-aluksen käyttäjän kalustoon tai poistetaan sieltä.
- 2) Luettelo kuhunkin raportointikauteen kuuluvista lennoista, jokaisen lennon osalta kummankin lentopaikan ICAO:n tunnistetiedot ja tarvittava näyttö luettelon täydellisyydestä.
- 3) Polttoaineenkulutuksen ja päästöjen määrittämiseen käytetyt asiaankuuluvat tiedot.
- 4) Dokumentaatio tietoaukkujen tapauksessa sovellettavasta menetelmästä, niiden lentojen määrä, joiden osalta on ilmennyt tietoaukkoja, tiedot, joita käytetään ilmenneiden tietoaukkujen korjaamiseen, ja jos tietoaukkoja on ilmennyt yli viidessä prosentissa raportoiduista lennoista, tietoaukkujen syyt ja dokumentaatio toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

4. SÄÄNNELTYJÄ YHTEISÖJÄ KOSKEVAT ERITYISTIEDOT

- 1) Luettelo polttoainevirroista kullakin raportointikaudella ja tarvittavat todisteet luettelon täydellisyydestä, mukaan lukien polttoainevirtojen luokittelu.
 - 2) Tavat, joilla direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyt polttoaineet luovutetaan kulutukseen, ja välikuluttajien tyypit, jos nämä tiedot ovat saatavilla ja jos siitä ei aiheudu kohtuutonta hallinnollista taakkaa.
 - 3) Loppukäytön tyyppi, myös niiden lopullisten toimialojen asiaankuuluva CRF-koodi, joilla direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritelty polttoaine kulutetaan, käytettävissä olevalla tasolla yhdistettynä.
 - 4) Merkitykselliset tiedot luovutetun polttoaineen määrien määrittämiseksi kustakin polttoainevirrasta.
 - 5) Tarvittaessa luettelo käytetyistä oletusarvoista ja laskentakertoimista.
 - 6) Kutakin polttoainevirtaa koskeva soveltamisalakerroin, jokainen loppukulutustoimiala eriteltynä ja kaikki asiaankuuluvat taustatiedot, joiden perusteella toimialat on määritetty.
 - 7) Sovellettavat määrittämistasot sekä perustelut, jos vaadittavista määrittämistasoista on poikettu.
 - 8) Kattavat näytteenoton ja analyysin tulokset laskentakerointen määrittämiseksi.
 - 9) Dokumentaatio kaikista tehottomista, korjatuista menettelyistä ja 64 artiklan mukaisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.
 - 10) Mittauslaitteiden kalibroinnin ja huollon tulokset.
 - 11) Luettelo laitoksista, joihin direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritelty polttoaine luovutetaan kulutukseen, mukaan lukien laitosten nimet, osoitteet ja lupanumerot sekä kyseisille laitoksille luovutetun polttoaineen määrät raportointikausittain.”
- 34) Muutetaan liite X seuraavasti:
- a) muutetaan 1 jakso seuraavasti:
 - i) korvataan 1 alakohta seuraavasti:
 - ”1) Direktiivin 2003/87/EY liitteen IV mukaiset laitoksen tunnistetiedot ja, lukuun ottamatta yhdyskuntajätteen polttolaitoksia, laitoksen yksilöllinen lupanumero.”;

ii) lisätään 6 alakohtaan h alakohta seuraavasti:

”h) jos lähdevirta on jonkin tyyppinen jäte, komission päätöksen 2014/955/EU (*) mukainen asiaankuuluva jättekoodi.

(*) Komission päätös 2014/955/EU, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, jäteluettelosta annetun päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 44).”;

iii) lisätään 9 alakohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) tarvittaessa epäsuora tieto fossiilisten polttoaineiden ja materiaalien sekä biomassapolttoaineiden ja -materiaalien energiasisällöstä.”;

b) muutetaan 2 jakso seuraavasti:

i) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8) polttoaineen massa (tonnia) polttoainetyypeittäin valtioparia kohti, myös tiedot kaikista seuraavista:

a) ovatko biopolttoaineet 38 artiklan 5 kohdan mukaisia;

b) onko polttoaine hyväksyttävä lentopolttoaine;

c) hyväksyttävän lentopolttoaineen polttoainetyyppi direktiivin 2003/87/EY 3 c artiklan 6 kohdassa määritellyn mukaisesti.”;

ii) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9) Kokonaishiilidioksidipäästöt hiilidioksiditonneina käyttämällä alustavaa päästökerrointa ja päästökerrointa lähtö- ja saapumisjäsenvaltion mukaan jaoteltuina, myös sellaisista biopolttoaineista peräisin olevat hiilidioksidipäästöt, jotka eivät ole 38 artiklan 5 kohdan mukaisia.”;

iii) korvataan 12 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) raportointivuoden aikana käytettyjen biopolttoaineiden määrä (tonneina) lueteltuna polttoainetyypeittäin, sekä tieto siitä, ovatko biopolttoaineet 38 artiklan 5 kohdan mukaisia.”

iv) lisätään 12 a alakohta seuraavasti:

”12 a) raportointivuoden aikana käytettyjen hyväksyttävien lentopolttoaineiden määrä (tonneina) lueteltuna polttoainetyypeittäin direktiivin 2003/87/EY 3 c artiklan 6 kohdan mukaisesti.”

v) korvataan 13 alakohta seuraavasti:

”13) Ilma-aluksen käyttäjän on liitettävä vuotuisen päästöselvitykseen lentojen vuotuiset päästöt ja vuotuiset määrät kutakin lentopaikkaparia kohti. Tarvittaessa ilmoitetaan hyväksyttävän lentopolttoaineen määrä (tonneina) lentopaikkaparia kohti. Toimivaltainen viranomainen käsittelee näitä tietoja toiminnanharjoittajan pyynnöstä luottamuksellisina.”;

c) poistetaan 3 jakso;

d) lisätään 4 jakso seuraavasti:

”4. SÄÄNNELTYJEN YHTEISÖJEN VUOTUISET PÄÄSTÖSELVITYKSET

Säännellyn yhteisön vuotuisen päästöselvityksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

1) Säänneltyä yhteisöä koskevat direktiivin 2003/87/EY liitteen IV mukaiset tunnistetiedot ja sen kasvihuonekaasujen päästöluvan yksilöllinen numero.

2) Selvityksen todentajan nimi ja osoite.

3) Raportointivuosi.

- 4) Viittaus uusimpaan hyväksytyyn tarkkailusuunnitelmaan, sen version numero ja päivä, josta alkaen sitä sovelletaan, sekä viittaus mihin tahansa muuhun tarkkailusuunnitelmaan, joka on raportointivuoden kannalta merkityksellinen, ja sen version numero.
- 5) Merkitykselliset muutokset säännellyn yhteisön toiminnoissa ja muutokset toimivaltaisen viranomaisen hyväksymään tarkkailusuunnitelmaan sekä raportointikaudella tapahtuneet tilapäiset poikkeamat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä tarkkailusuunnitelmasta, myös väliaikaiset tai pysyvät määrittämistason muutokset, muutosten syyt, niiden alkamispäivät sekä väliaikaisten muutosten alkamis- ja päättymispäivät.
- 6) Vähintään seuraavat kaikkia polttoainevirtoja koskevat tiedot:
 - a) kokonaispäästöt ilmaistuina muodossa t CO₂, myös sellaisista biomassapolttoainevirroista peräisin oleva hiilidioksidi, jotka eivät ole 38 artiklan 5 kohdan mukaisia;
 - b) sovellettu määrittämistaso;
 - c) luovutetun polttoaineen määrät (ilmaistuna tonneina, normikuutiometreinä [Nm³] tai terajouleina [TJ]) ja yksikön muuntokerroin ilmaistuna asianmukaisina yksiköinä ja tarvittaessa erikseen raportoituna;
 - d) päästökertoimet ilmaistuina 75 f artiklassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti; biomassaosuus ilmaistuna dimensiottomina suhdelukuina;
 - e) jos polttoaineiden päästökertoimet liittyvät massaan tai tilavuuteen energian sijaan, 75 h artiklan 3 kohdan nojalla määritetyt arvot asianomaisen polttoainevirran yksikön muuntokertoimen osalta;
 - f) tapa, jolla polttoaine luovutetaan kulutukseen;
 - g) kulutukseen luovutetun polttoainevirran loppukäyttö, myös CRF-koodi, mahdollisimman yksityiskohtaisesti;
 - h) soveltamisalakerroin ilmaistuna dimensiottomana suhdelukuna kolmanteen desimaaliin asti. Jos polttoainevirrassa käytetään soveltamisalakertoimen määrittämiseen useampaa kuin yhtä menetelmää, mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot seuraavista: menetelmän tyyppi, siihen liittyvä soveltamisalakerroin, luovutetun polttoaineen määrä ja CRF-koodi;
 - i) jos soveltamisalakerroin on 75 l artiklan 1 kohdan nojalla nolla:
 - i) luettelo kaikista direktiivin 2003/87/EY II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvista yhteisöistä ja niiden tunnistetiedot eli nimi, osoite ja tarvittaessa yksilöllinen lupanumero;
 - ii) kullekin direktiivin 2003/87/EY II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvalla yhteisöllä asianomaisella raportointikaudella luovutetun polttoaineen määrät ilmaistuina tonneina (t), normikuutiometreinä (Nm³) tai terajouleina (TJ) sekä vastaavat päästöt;
- 7) Muistiokohtina raportoitavat tiedot, jotka sisältävät vähintään seuraavat:
 - a) tarvittaessa epäsuora tieto polttoaineena käytetyn biomassapolttoainevirran tehollisesta lämpöarvosta;
 - b) kulutukseen luovutettujen biopolttoaineiden ja bionesteiden päästöt, määrät ja energiasisältö ilmaistuna tonneina (t) ja terajouleina (TJ) sekä tiedot siitä, ovatko tällaiset biopolttoaineet ja bionesteet 38 artiklan 5 kohdan mukaisia.
- 8) Jos tietoaukkoja on esiintynyt ja jos ne on korjattu korvaavilla tiedoilla 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ilmoitetaan
 - a) polttoainevirta, johon kukin tietoaukko liittyy;
 - b) kunkin tietoaukon syyt;
 - c) kunkin tietoaukon alkamis- ja päättymispäivä ja -aika;
 - d) korvaavien tietojen pohjalta lasketut päästöt;
 - e) ellei korvaavien tietojen arviointimenetelmää ole vielä sisällytetty tarkkailusuunnitelmaan, yksityiskohtainen kuvaus arviointimenetelmästä, mukaan lukien näyttö siitä, ettei käytetty menetelmä johda päästöjen aliarviointiin kyseisenä ajanjaksona.
- 9) Kaikki muut säännellyssä yhteisössä raportointikauden aikana tehdyt muutokset, jotka voivat vaikuttaa kyseisen säännellyn yhteisön kasvihuonekaasupäästöihin raportointivuoden aikana.”

35) Lisätään liitteet seuraavasti:

”LIITE X a

**POLTTOAINEEN TOIMITTAJIA JA KIINTEIDEN LAITOSTEN SEKÄ TARVITTAESSA ILMA-
ALUKSEN KÄYTTÄJIEN JA LAIVAYHTIÖIDEN POLTTOAINEENKÄYTTÖÄ KOSKEVAT
RAPORTIT**

Toiminnanharjoittajan on yhdessä niiden tietojen kanssa, jotka sisältyvät vuotuisen päästöselvitykseen tässä asetuksessa olevan liitteen X mukaisesti, annettava raportti, joka sisältää seuraavat tiedot jokaisesta direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyn polttoaineen hankinnasta:

- a) säännellyksi yhteisöksi rekisteröidyn polttoaineentoimittajan nimi, osoite ja yksilöllinen lupanumero. Tapauksissa, joissa polttoaineentoimittaja ei ole säännelty yhteisö, toiminnanharjoittajan on toimitettava luettelo kaikista polttoaineentoimittajista, suorista polttoaineentoimittajista säänneltyihin yhteisöihin, mukaan lukien niiden nimet, osoitteet ja yksilölliset lupanumerot, jos nämä tiedot ovat saatavilla;
- b) asianomaisella raportointikaudella kultakin a alakohdassa tarkoitettulta toimittajalta hankittujen polttoaineiden tyypit ja määrät;
- c) asianomaisella raportointikaudella kultakin polttoaineentoimittajalta hankitun polttoaineen määrä, joka on käytetty direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitettuihin toimintoihin.

LIITE X b

SÄÄNNELTYJEN YHTEISÖJEN LUOVUTTAMAA POLTTOAINETTA KOSKEVAT RAPORTIT

Säännellyn yhteisön on yhdessä niiden tietojen kanssa, jotka sisältyvät vuotuisen päästöselvitykseen tässä asetuksessa olevan liitteen X mukaisesti, annettava raportti, joka sisältää seuraavat tiedot jokaisesta direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyn polttoaineen hankinnasta:

- a) seuraavat tiedot toiminnanharjoittajasta ja tarvittaessa ilma-aluksen käyttäjästä ja laivayhtiöstä, jolle polttoaine on luovutettu: nimi, osoite ja yksilöllinen lupanumero. Muissa tapauksissa, joissa polttoaine on tarkoitettu loppukäyttöön direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla, säännellyn yhteisön on toimitettava luettelo kaikista polttoaineen kuluttajista, suorasta ostajasta toiminnanharjoittajaan, mukaan lukien niiden nimet, osoitteet ja yksilölliset lupanumerot, jos nämä tiedot ovat saatavilla ja jos siitä ei aiheudu kohtuutonta hallinnollista taakkaa;
- b) asianomaisella raportointikaudella kullekin a alakohdassa tarkoitettulle ostajalle myytyjen polttoaineiden tyypit ja määrät;
- c) asianomaisella raportointikaudella kunkin a alakohdassa tarkoitettun ostajan osalta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitettuihin toimintoihin käytetyn polttoaineen määrä.”

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024.

Tämän asetuksen 1 artiklan 24 kohtaa, 25 kohdan a alakohdan iii alakohtaa, 25 kohdan d alakohtaa, 27 kohtaa, 30 kohdan a alakohtaa, 31 ja 33 kohtaa, 34 kohdan d alakohtaa ja 35 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 2024.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN